

РІК LXXIV, Ч. 4

КВІТЕНЬ – 2017 – APRIL

№ 4, VOL. LXXIV

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXIV КВІТЕНЬ Ч. 4

Україномовний редактор – Лариса Тополя
Англомовний редактор – Тамара Стадниченко

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Уляна Зінич, Святослава Гой-Стром,
Вірляна Ткач, Петрусія Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXIV APRIL № 4

Ukrainian-language-editor – Larysa Topolya
English-language editor – Tamara Stadnychenko

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Ulana Zynych, Sviatoslava Goy-Strom,
Viriana Tkacz, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лариса Тополя. Великий День для нашої душі	1
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, News & Views	2
Anna Krawczuk. UNWLA Scholarship Program 1967-2017.....	3
Наша обкладинка / Our Cover.	3, 5
Анна Кравчук. Стипендійна акція СУА 1967-2017	10
Маріянна Заяць. Ділимося вістками і думками	14
Привіти Стипендійній акції СУА	15
Доброчинність: Стипендійна акція СУА.....	22
Віра Боднарук. Про XXXI Конвенцію СУА	24
Vira Bodnaruk. The XXXI Convention: Historical Overview and Preview of Events	26
XXXI UNWLA Convention Program.....	27
Nadia Kerecuk. Bitter Harvest. Excerpted from a letter forwarded to the UNWLA by Scholarship Program Alumna	28
Irena Gramiak. Bitter Harvest. A review	29
Відійшли у вічність	30
Діяльність округ і відділів СУА	
Daria Rothe and Ruth Shamraj. Michigan's Branch 50 Hosts Tea with Natalie Jaresko	30
Доброчинність: Пожертви на Український Музей	32
Obituary / Відійшли у вічність	33
Нашим дітям	34
Ihor Magun. A Look At Autoimmune Disorders.....	36

На обкладинці: Олександра Ісаєвич Мейсон. Лого для Стипендійної акції СУА.

On the cover: Alexandra Isaievych Mason. Logo for Scholarship Program.

- The Editorial Board does not always share the point of view of the author.
- In Ukrainian, the editors follow the orthography of the Holooskevych dictionary.
- No reprints or translations of *Our Life* materials are allowed without the editor's written permission.
- The author is responsible for the accuracy of the facts in the article.
- Unsolicited manuscripts will not be returned.
- The editor reserves the right to shorten submissions and make grammatical corrections.
- **PLEASE NOTIFY US OF ADDRESS CHANGES PROMPTLY** – there is no charge.
- There is no charge for **MEMORIAL NOTICES** and the photographs with them.
- Please note that the deadline for all **ARTICLE** submission is the **10th of each month**.
- Authors are requested to include a telephone number with manuscripts to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2017 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:
Tel.: (212) 533-4646
E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: Оля Стасюк
Канцелярійні години: вівторок, середа, четвер – 11 – 7

UNWLA / *Our Life*
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: Olha Stasiuk
Office hours: T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members
\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою членської вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal letters. Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

З нагоди великого свята Воскресіння Христового усій нашій союзянській родині шлемо вітання та побажання Божого благословення, здоров'я і добра!

У житті кожного християнина Великдень — свято особливо шановане та величне і є символом перемоги життя над смертю, добра над злом, світла над пільмою, віри — над безнадією. Сердечно бажаємо Вам благодаті, миру, злагоди та душевної величі. Нехай цей Великий День дарує Вам щастя, здоров'я, любов та непохитну віру в кращий завтрашній день! Нехай переможний дух надії, радості, всепрощення і надалі супроводжує Вас і Ваші родини, додає сили, енергії, наснаги на добрі та корисні справи для процвітання СУА та нашої рідної України. Щиро бажаємо, щоб радісні Пасхальні дні покладали благодатний початок новим перемогам і звершенням на Вашому життєвому шляху.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Головна Управа СУА та редакція журналу «Наше життя»

ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ ДЛЯ НАШОЇ ДУШІ

Блаженні милостиві, бо помилувані вони будуть. Блаженні чисті серцем, бо вони будуть бачити Бога. (Марка 5:3-12).

У величаві дні Великодня думається про світло, яке несе Христове Воскресіння. Образ Сина Божого вселяє в нас віру в те, що в нашому житті все буде добре, що в нашій рідній Україні щасливо та мирно заживуть люди, надто молоде покоління.

Великодні дні налаштовують нас на добрі думки та благородні вчинки. Ми стаємо щедрішими і кожен ділиться радістю з ближніми: діти обмінюються писанками, сусідки пригощають одна одну пасками, матері та бабусі дарують святкові кошики дітям та онукам, колеги діляться на роботі своїми пасхальними витворами. Стало традицією у ці дні виявляти щедроти тим, хто позбавлений радості сімейного оточення: сиротам, посивілим мешканцям геронтологічних відділень, самотніми людьми похилого віку... Зі щедрих людських рук на Великдень вони отримують пасхальні дарунки. І зветься це «благодійністю», а люди, які дбають про інших — то «благодійники».

Радісно від того, що світ багатий на благочинців, які готові відгукнутися на людську біду. Традиції благодійництва сягають часів Київської Русі, а започатковували їх Ярослав Мудрий і Данило Галицький. Пізніше добродієць Василь-Костянтин Острозький заснував першу в Україні академію, а Петро Могила допомагав студентам з неможливіх родин і на власні кошти звів Воскресенський собор у Переяславі та Миколаївський у Києві. Першу публічну бібліотеку також було засновано на

пожертви, а завдяки меценатам Ханенкам і Терещенкам Україна нині володіє неоціненними музейними скарбами.

Ми раді з того, що можемо навести таких прикладів чимало. І особливо задоволені тим, що благодійність є найпершою і найважливішою характеристикою діяльності СУА!

На жаль, є й інші приклади. А слова «Багато хто з нас любить Україну до глибини всієї душі, але мало хто — до глибини власної кишені», що були сказані ще в XIX ст. Меценатом Чикаленком, є актуальними в Україні й нині. Як тут не згадати занедбані приміщення багатьох шкіл, лікарень, будинків для людей похилого віку, що разюче антагонують з багатопверховими приватними маєтками-фортецями, збудованими за отримані не чесним шляхом гроші? Засоби масової інформації ряснують оголошеннями про настійну потребу допомоги хворим, пораненим, немічним, а окремі родини отримують мільйонні прибутки, обкрадаючи інших. Але чи здатні вони на безкорисливу благочинність нужденним?

То ж щира вдячність усім, хто віддає своє, аби прихистити беззахаченка, нагодувати голодного, напоїти спраглого, вилікувати хворого, навчити нужденного. Бо справжня людина, за глибоким переконанням нашого українського народу, це людина добра та мудра, щира та сердечна, щедра та світла, яка вміє любити та співчувати, захистити та приголубити, поважати та порадити, людина з добрим серцем і світлою душею.

Лариса Тополя, редактор.

Sharing

NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

The fundamental beliefs that education is key to a strong and successful society and that the youth is the future of that society form the very foundation of the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program. The dedication of the volunteers who translate this belief into action is boundless and selfless. And it is the generosity of the Program's sponsors and supporters that enables the work of the volunteers to become a reality.

Since its founding in 1967, the UNWLA Scholarship Program has evolved into the pride and joy of the UNWLA. From all the written accounts given by UNWLA Presidents, Scholarship Committee Chairs, or volunteers visiting the countries that receive such scholarships, one can only marvel at how many lives this fine program has touched. The Scholarship Program sees each applicant as an individual human being, shaped by his or her own personal and special circumstances. Priority is given to orphans and underprivileged children. Each recipient has his or her own story of difficulties or challenges faced while striving to better himself or herself through education. The success stories are many—the respect and gratitude of the graduates to the Scholarship Program as they develop their life plans and careers are both touching and rewarding and are documented in the booklets compiled for the 35th and 40th anniversaries of the program. We look

forward to reading the latest compilation of the program's history in the upcoming anniversary booklet.

It is with deep sorrow but tremendous gratitude that we remember our long-time Scholarship Program Chair Maria Polanskyj who passed away in December 2015. Besides carrying out the detailed and complicated work that chairs of the UNWLA's Scholarship Program oversee and direct, she was the embodiment of the sincere caring and deep concern for each scholarship recipient.

At a time in Ukraine's history when the country's youth, fueled by high ideals, is fighting for the future of their country, we can feel confident that the Scholarship Program has contributed to this positive development. The Program must continue on this path!

Cultivating, protecting and honoring the Ukrainian language has always been an integral part of the UNWLA's goals and is indeed upheld in this particular UNWLA program. As noted in reports and articles previously published in our magazine, UNESCO celebrates International Mother Language Day (IMLD) on February 21 every year. As part of this annual celebration, the Ukrainian Permanent Mission held its own annual celebration of the Ukrainian language on Friday, March 10, 2017, and the UNWLA participated in its planning committee. The program included a keynote address by Dr. Marta Bohachevsky Chomiak (honorary UNWLA member); a clip from the film *Julia Blue*; a children's musical performance, and readings from the works of women poets (both Ukrainian and Crimean Tatar). One of the two Ukrainian performers in this poetry recitation was Lesya Topolia, our own Ukrainian editor of *Our Life*. An article about this event will be published in next month's issue of our magazine.

Heartfelt Congratulations to the Scholarship/Children-Student Program on its 50th anniversary. We thank each of the Program's past and present Chairs and volunteers for their commitment. Thank you to all donors for their confidence in the UNWLA and their generous support!

***WISHING OUR MEMBERSHIP
AND OUR LIFE SUBSCRIBERS MUCH JOY, HOPE, AND
GOD'S BLESSINGS DURING THIS SACRED SEASON!***

UNWLA Scholarship Program 1967–2017

Our thanks and greetings to all UNWLA members, all sponsors of individual students, and all benefactors for your generosity and financial support, without which we would not have been able to continuously function for the last 50 years. Because of you, the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program has enabled Ukrainians or young people of Ukrainian descent to achieve their dreams of a higher education in Brazil and other countries with Ukrainian diaspora communities. In 1991, the fall of the Soviet Union and Ukraine's independence finally allowed us to expand our program to help students in Ukraine.

Short History of the UNWLA Scholarship Program (1967–1971)

From 1967 to 1971 the chair of the Social Welfare Standing Committee on the UNWLA National Board was Maria Chymynec. One member of this committee was Sophia Andrushkiw, who was responsible for matters concerning scholarship aid to Europe (Poland). In 1967, during a meeting with Nadia Shulhan, a catechist of the Sacred Heart of Jesus and director of the Institute of Santa Olga in Prudentopolis, Parana, Brazil, we learned about the institute's educational work and its boarding school for girls (Colegio Santa Olga) from grade 5. These girls came from poor families in the Ukrainian colonies settled by immigrants in the 1890s. The objective of the catechists was, and continues to be, to give girls of Ukrainian ancestry the opportunity to obtain an education in a country where mandatory schooling at that time was provided only for four grades. They paid special attention to Ukrainian cultural heritage; the curriculum included the study of religion, language, traditional customs, and folk art. Each girl at the Colegio had to embroider a blouse for herself! Many Colegio graduates became mothers, who then raised their own children in Ukrainian spirit, passing down Ukrainian traditions to their offspring. Other Colegio graduates became professional women who held government positions, particularly as educators. Some graduates became catechists of the Sacred Heart of Jesus at the Institute. One of these was Olga Korczagin; another is Filomena Procek, the current leader of the catechists. We are grateful to the directors of the Institute for their cooperation and for their good work.

In 1991, a proposed bill by then State Representative Deputy Vera Viximicen Albert (another former graduate of the Institute) was passed, formally designating the Ukrainian language as a second language, a mandatory subject for all students (in grades 5 through 12) in Federal schools, in the Brazilian states of Parana and Santa Catarina, where a majority of residents were of Ukrainian heritage. That same year, Maria Magdalena Lozovei, another UNWLA Scholarship Program alumna, was named Federal Director of Ukrainian Language Studies in those two states.

Наша обкладинка

Олександра Ісаєвич Мейсон народилась і виросла у Львові, де розпочала свою мистецьку освіту у Львівському коледжі прикладного мистецтва ім. Івана Труша. Ступінь бакалавра здобула в університеті Тафтса в штаті Массачусетс. Також закінчила магістерські студії з економічної політики в школі ім. Вудро Вільсона Принстонського університету. У роботах Олександри проглядається її зацікавленість питаннями екології, економіки, психології, суспільного розвитку, середньовічної історії. Вона працює з різними матеріалами та експериментує у використанні відтінків кольорів і ліній.

Олександра Ісаєвич Мейсон була стипендіаткою США, про що пише у листі-подяці: «Завдяки діяльності Стипендіїної Акції США я не тільки змогла завершити навчання в університеті, але ... приєдналася

до спільноти, ...де взаємодопомога виходить за межі кордонів і поколінь, де допомагати іншим, незалежно від того, чи знаємо ми їх особисто, є глибоко вкоріненим основоположним принципом. Для мене безцінним надбанням стала зміна мого світогляду, в основу якого лягла віра в глибинну доброту людей і усвідомлення великої значимості бажання кожної людини... допомогти іншим».

The History of the UNWLA Scholarship Program

This article was originally written in Ukrainian by Anna Krawczuk and was translated into English by Dr. Daria Nowakiuska-Lissy, UNWLA Scholarship Program Committee member.

Dr. Teodozia Sawyckyj (1971–1981)

"Ukrainians - helping Ukrainian students"

In 1973, after a trip to Brazil with her daughter Handzia, Dr. Teodozia Sawyckyj, the Chair of the Social Welfare Standing Committee, initiated the Scholarship Program for Brazil with a phrase that was to become the program's slogan: "Ukrainians - helping Ukrainian students." The directors of the Institute of Santa Olga agreed to coordinate, recommend, and be responsible for their scholarship recipients. UNWLA Branch 33 of Ohio became the first sponsor of a scholarship student.

During Dr. Sawyckyj's term as chair of the program, scholarship aid increased and was extended to include boys and young men studying in the seminaries of the Basilian Fathers in Curitiba and Prudentopolis. Thanks to the efforts of the rector of the STUDIUM OSBM, St. Basil's Seminary in Curitiba, many seminarians entered the priesthood and served parishes in Brazil as well as parishes in other countries of the Ukrainian diaspora. That rector is now Bishop Dionisio Lachovicz.

Having established contacts with Eugenia Mazepa and a women's organization connected to the Farmers' Soyuz in Curitiba, Dr. Sawyckyj made a decision to work with them as well. In time, our scholarship program expanded into Argentina and Paraguay. In order to improve the functioning and coordination of the student assistance program, Dr. Sawyckyj formulated guidelines and criteria for student aid, centralized control of the initiative, and named it the UNWLA Scholarship Program.

Per the guidelines established under her tenure, scholarships are given only upon the recommendation of trusted and reliable persons in the countries where the program serves the Ukrainian diaspora. First priority is given to orphans, half orphans, disadvantaged children, children abandoned by their parents, children from broken homes, and those from poor, large families with parents who cannot afford to cover the expenses of their education. The criteria for obtaining a scholarship are the same, regardless of the country of residence of the candidates. (see the report booklet of the UNWLA Scholarship Program for the years 1993–2001). One of the most important requirements is knowledge of (or study of) the Ukrainian language, which the students are obligated to use in correspondence with their sponsors and with the UNWLA.

Dr. Sawyckyj published two report booklets related to the UNWLA Scholarship Program (one for the period spanning 1967 to 1977 and the other for covering 1978 to 1980). The reports listed UNWLA branches, the names of sponsors and donors in the United States (as well as sponsors from Canada and Australia) who generously responded to the call "Ukrainians - helping Ukrainian students." The Scholarship report booklets also listed the names of UNWLA-sponsored graduates of universities and professional institutions.

The UNWLA Social Welfare Standing Committee included Sophia Andrushkiw who was responsible for confidential scholarship assistance that was provided to Ukrainian students in Poland. Olha Hnatyk's responsibility was aid to grandmothers in Poland, and Anna Krawczuk headed the newly formed UNWLA Pen Pal Club, which operated under the slogan "Ukrainians of the world - let's be acquainted." Financial reports were compiled by Irena Kaczaniwska.

In 1981 Dr. Sawyckyj transferred leadership of the UNWLA Social Welfare Program (which included UNWLA Scholarship Program) to Anna Krawczuk, together with 149 active files of scholarship recipients and two scholarship report booklets. These were the times that the Iron Curtain around the Soviet Union closed the doors to Ukraine.

Meeting with UNWLA Branch 119 member in Yonkers, New York (1992). Seated: Mr. Sawyckyj, Rev. Mario Lazowsky (UNWLA Scholarship alumni) and Dr. Teodozia Sawyckyj; standing behind them Branch 118 members and friend and Anna Krawczuk.

Anna Krawczuk (1981–1993)

"The unifying force of all Ukrainians is the Ukrainian language"

In 1981 Anna Krawczuk took over as Chair of the UNWLA Social Welfare Standing Committee, which included the Scholarship Program. At her request a separate UNWLA Scholarship Standing Committee was formed at the UNWLA convention in 1984, one that included the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program. In 1985, Anna Krawczuk and Ksenia Hapij traveled to Brazil, Paraguay and Argentina to examine the status of the existing program.

By this time, the number of students from South America that were assisted by the UNWLA had increased; the program was stable and running efficiently. New horizons beckoned. Through the World Congress of Free Ukrainians, contact was established with Ukrainians living in East European countries, especially in Yugoslavia and Romania. With recommendations from Rev. Petro Ovad our activity increased.

In 1986, with the assistance of Ihor Hapij, Nadia Nynka, Luba Sira, and M. Orysia Jacus, the records of the Scholarship Program were computerized and transferred to a borrowed Apple II E computer. Still a high school student at this time, Myron Krawczuk, prepared the data base *pro bono*. Currently, while working as a senior IT consultant, he continues to serve as our computer consultant, for which we are very grateful.

In time, we obtained a used Apple Macintosh, whose operating system included the Ukrainian alphabet and thus allowed us to write on the computer in two languages. The Scholarship Standing Committee grew. In addition to the above-mentioned persons, new volunteers came on board: Dr. Teodozia Sawyckyj, Sophia Andrushkiw, Ksenia Hapij, Marie Hywel, Vera Mycio, Taissa Turiansky, Maria Polanskyj and Odarka Polanskyj. In 1988 M. Orysia Jacus took over the financial responsibility of the Scholarship Program from Taissa Turiansky. That year, the UNWLA Scholarship Program presented 1,000 scholarships to students in 17 countries!

In 1989, Anna Krawczuk and Vera Mycio, who took over the responsibilities of Sophia Andrushkiw, visited Ukrainian schools and families in Poland, Yugoslavia, and Croatia. In 1992 Anna Krawczuk, accompanied by M. Orysia Jacus, made the first trip to a now independent Ukraine, and initial steps were made to establish and develop our activities on Ukrainian soil. These trips reinforced our belief that aid to pupils and students is absolutely necessary, and that direction and coordination are unquestionably essential. The political and economic situation in Ukraine had not changed much and had, in fact, become notably worse in the first years of independence. In 1993 Soyuz Ukrainok Ukrainy (SUU) gladly agreed to work with us.

Ending her tenure as Chair of the UNWLA Scholarship Standing Committee and de facto head of the Scholarship Program, Anna Krawczuk turned over to Luba Bilowchtchuk 500 files of active scholarship recipients and two Scholarship report booklets covering the years 1981 to 1986 and 1987 to 1992, which contained detailed lists of all donors and graduates of various faculties, master and doctoral degrees, as well as financial reports prepared by M. Orysia Jacus.

Our Cover Artist. Alexandra Isaievych Mason was born and grew up in Lviv, Ukraine, and graduated from the Ivan Trush College of Applied Arts in Lviv. She earned her Bachelor's degree in Fine Arts at Tufts University in Massachusetts, and completed her Master's Degree in Economic Policy at the Woodrow Wilson School at Princeton University. As an artist, she combines interests in diverse disciplines such as ecology, economics, psychology, social development, and medieval history with artistic exploration in variety of mediums that bridge realms of colors and lines.

Note from Our Cover Artist. I am greatly thankful to the dedicated work of UNWLA's Scholarship Program for not only making it possible for me to complete my undergraduate studies, but much further beyond that immediate result, because it has conected me into the circle of interdependence and mutual assistance across borders and generations, where helping others, regardless of whether we know them personally or not, is a deeply held core value. And that is truly beyond priceless, as it has firmly shifted me into having faith in the inherent goodness of people and in the great impact of each individual's caring desire to contribute and to help others.

1. UNWLA Scholarship Program Committee members (1986). Seated: Luba Sira, Sophia Andrushkiw, and Anna Krawczuk. Standing: Ksenia Hapij, M. Orysia Jacus, Taissa Turiansky, Maria Polanskyj, and Nadia Nynka.

2. Anna Krawczuk and Dr. Jurij Shcherbak, Ambassador from Ukraine to the United States (1994).

3. Anna Krawczuk (second from left) with Myroslawa Krevey and Nadia Shulhan of Brazil and Iryna Russnak of UNWLA Branch 47, Rochester, N. Y. (1993).

4. Meeting at the Ukrainian Library in Sevastopol, Crimea, with Soyuz Ukrainok of Ukraine members. M. Orysia Jacus (second from left), SUU member Oryna Sokulska, Luba Bilowchtchuk, and M. Prociuk (2001).

5. Kyiv, Ukraine, 2008. Maria Polanskyj with First Lady of Ukraine Kateryna Yushchenko, who cared deeply for orphaned university students in Ukraine (photo by Ihor Laszok).

6. Lviv, Ukraine, 2008. UNWLA Scholarship recipient at UCU Seminary, with Maria Polanskyj and then Rector, now Patriarch, Sviatoslaw Shevchuk.

7. Village of Bukovychi, Ukraine, 2008. Paying tribute to a fallen hero Staff Sergeant Vira Petryk of Ukrainian Army, killed in Iraq in 2005. L/R: Chaplain Stepan Sus, Vira's mother Mrs. Yevhenia Petryk, and Maria Polanskyj (photo by Anna Krawczuk).

Luba Bilowchtchuk (1993–2002)

Mission statement: "Enhance and create opportunities through education and preserve Ukrainian cultural heritage within and outside of the United States of America."

In 1993 Luba Bilowchtchuk was elected UNWLA Scholarship Standing Committee Chair. She held this position until 2002. As Scholarship Program Chair, she became responsible for the development of scholarship activity in Ukraine and worked with SUU, then under the leadership of Athena Pashko, and other trustworthy persons, including Tamara Melnyk in Kyiv, who not only recommended students but also assumed responsibility for them. It was during Luba's tenure as Scholarship Program Chair that the fifth report booklet was published for the years 1993–2001.

In 1993 a SUU Scholarship Commission was created in Kyiv. The commission comprised presidents of all Oblast Councils of SUU, who receive recommendations for scholarships from their branches. The first president of the commission was First Vice President of SUU Iryna Kravchuk (1993–1996); the second was Alla Debeliuk, who served in this capacity from 1996 to 2014. Both were very dedicated and responsible women. It was during this time that the SUU Commission became partners of the UNWLA Scholarship Program. During her tenure as Scholarship Program Chair, Luba Bilowchtchuk visited Ukraine many times. In 2001 Luba visited Zaporizhzhia, Dnipropetrovsk (now Dnipro) and some cities in Crimea, where we also had students. Accompanied by M. Orysia Jacus and Lydia Chernyk, she had the opportunity to meet not only with the students but also with the persons who recommended them.

In 1997 the office of the Scholarship Program moved from the private home of the Krawczuks to a rented office in Matawan, New Jersey. The administration of the new office was carried out by Victoria Mischenko. The number of Program members, scholarships, and volunteers increased. M. Orysia Jacus, Maria Polanskyj, Christine Izak, Olga Trytyak, then president of UNWLA Anna Krawczuk (as consultant), and volunteers from Branch 98 worked tirelessly and without financial compensation. All of these women, moreover, themselves became sponsors of scholarship students.

During Luba Bilowchtchuk's term in office, the Scholarship Program was recognized and acknowledged by many individuals and organizations here and abroad. Program leaders received many Certificates of Gratitude in Ukraine. In celebration of the program's 30th anniversary in 1998, the World Congress of Ukrainians awarded the Medal of St. Volodymyr the Great to all program chairs as well as to individual members for their outstanding contributions: Anna Krawczuk, Maria Chymynec, Dr. Teodozia Sawyckyj, Sophia Andrushkiw, Vera Mycio, and Luba Bilowchtchuk. A WCU citation recognized their contributions and leadership of thirty continuous years of helping Ukrainian students in South America, Europe, and in Ukraine.

In 2000 Luba Bilowchtchuk, M. Orysia Jacus and UNWLA President Iryna Kurowyckyj visited the Santa Olga Institute and Boarding School in Prudentopolis, Parana, Brazil. They were greeted by Bishop Jeremiah Ferens who met them and at the airport in Curitiba. Bishop Jeremiah, an alumni of the UNWLA Scholarship Program, became the Archbishop of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church for South America.

Luba Bilowchtchuk with Bishop Efraim Krevey of Curitiba, Parana, Brazil (1994)

Люба Більовицук із Єпископом Е. Кривим із Куритиби, Парана, Бразилії (1994)

Maria Polanskyj (2002–2015)

"Ukrainian youth—the future of Ukraine"

At the UNWLA convention in 2002, Maria Polanskyj was elected to the National Board as Scholarship Chair, a position that included overseeing and implementing the UNWLA Scholarship/Student Sponsorship Program. Mrs. Polanskyj directed the Program until her passing on December 4, 2015. All members of the UNWLA Scholarship Program Standing Committee agreed to work as a team to complete her term under the guidance of Honorary President Anna Krawczuk until the next UNWLA convention in May 2017.

Having served in the committees of her predecessors, Maria Polanskyj was very familiar with the scope of the activities of the Scholarship Program and the need for funds for this purpose. Although working full-time, Maria Polanskyj spent evenings on her home computer fundraising and seeking out sponsors and donors. She signed up over 400 benefactors.

In 2003 and in 2008 Maria Polanskyj was a member of the UNWLA delegation at the World Congress of Ukrainians Congresses. This provided her with an opportunity to meet with the leadership of Soyuz Ukrayinok of Ukraine (SUU) and with scholarship recipients in Kyiv. Trips to Lviv and meetings with members of SUU and with Iryna Kravchuk, Tamara Melnyk, and Father Stepan Sus in Kyiv, as well as with students recommended by them, reinforced her conviction of the importance of the Scholarship Program. There was also a trip to Przemysl, Poland, with a UNWLA delegation led by President Marianna Zajac and UNWLA Communications/Media Secretary Zorianna Haftkowycz to the annual meeting of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations in 2010. Meetings with former scholarship recipients, including with History professor Bohdan Huk, further underscored the importance of our activities aimed at enabling Ukrainian youth, in various countries, to obtain an education and a profession. She wholeheartedly believed that the future of Ukraine depends on them and she was not wrong! Historical events that started in 2014 in Kyiv, the annexation of Crimea by Russia, and the war that continues in Eastern Ukraine lay heavily on her heart. Support for the UNWLA Scholarship Program by the broad Ukrainian community was evidenced by generous donations. Maria was very grateful for their understanding and support.

From the Author

The organizers of the UNWLA Scholarship Program are immeasurably grateful to all benefactors for their trust in us and in the Ukrainian National Women's League of America, which made possible the support of students of Ukrainian descent in the diaspora and also in Ukraine starting in 1989. Your support and sponsorship led to great successes among Ukrainian population centers outside the borders of Ukraine, particularly among the clergy in Brazil where today's spiritual leaders, metropolitans, and bishops are former scholarship students. Many priests from Brazil now serve in churches of the Ukrainian diaspora, including the United States.

Many of the students the Scholarship Program has assisted chose to pursue studies in various branches of Ukrainian history, literature, art, pedagogy, ethnography, music, electronics, and so on (see the 7th report booklet). A major influence in their choices was having mothers who were able to pass on their cultural heritage to their children. We thank leaders and members of Soyuz Ukrainok of Ukraine for their cooperation and for the establishment of a Scholarship Commission in the Executive Board of SUU. This made our work notably easier and enabled shared responsibility for coordination and execution of our joint project in Ukraine. We thank Iryna Kravchuk, and Oryna Sokulska who, with great dedication, take care of all matters and responsibility for "their" students. We thank Tamara Melnyk and Larysa Kobelyanska, who understand the needs of students from impoverished families outside of Kyiv and recommend them for scholarships. And we cannot forget the contributions of the late Alla Debeliuk and Claudia Kobelyanska whose belief in the youth of Ukraine has been rewarded by the impressive successes of their successors!

We must also thank the catechists of the Sacred Heart of Jesus from the Institute of St. Olga in Brazil, led by Filomena Procek, for their dedicated religious and pedagogical efforts since 1944. We are also grateful to Meroslawa Krevei, Olga Korczagin, and Elvira Lozovei who worked wholeheartedly with members of the UNWLA Scholarship Program. And let us also acknowledge the men who have been part

of this incredible journey. Our cooperation with the Basilian Fathers, many of whose rectors were "our" students, continues until the present. We are immeasurably grateful to Bishop Dionisio Lachovicz, OSBM, not only for his wise counsel but also for continuous contacts with us. We will never forget the late Bishop Efraim Krevey who provided steadfast spiritual support throughout our work in Brazil.

A sincere thank you should also go to all former and current scholarship students from their sponsors for their conscientious efforts in their studies! We are proud of each of our students!

We also acknowledge the support of the many people who responded to a call or a letter or an article to become active and generous participants in this great enterprise. Many of these supporters have stood with us from the earliest days of the program. Others came on board later. From 1991, when Ukraine proclaimed its independence from the USSR, many Ukrainians in the diaspora continued their support by helping the youth of Ukraine. They understood very well the potential of the UNWLA's endeavors and decided to direct their support to the needs of the Ukrainian nation.

All members of the UNWLA Scholarship Committees deserve our thanks, because for 50 years they dedicated their efforts and time to the success of our scholarship program. The impact of their work is underscored by the comments of Larysa Kobelyanska, one of our trusted and helpful associates in Ukraine.

In her greeting to the UNWLA for the 50th anniversary of the UNWLA Scholarship Program, Larysa Kobelyanska emphasized the meaning of the Scholarship Program: "You shared with our children not only money, but your belief in their patriotism and service to their country; you expressed your hopes for them, as future professionals; your expectations for the development of Ukraine and her respected place in the world. The scholarships, which the children received, were for them not only desired but also awaited, but even more important was the lesson of goodwill and kindness which they received from You. And, I am sure that they will remember it their whole lives."

From the founding of the Ukrainian National Women's League of America in 1925 we have fought on the international arena to keep Ukraine "alive" before the world in times of its enslavement, especially in the twentieth century. From the founding of the UNWLA Scholarship Program in 1967 it has been of utmost importance to us that the recipients of UNWLA scholarships were aware of their Ukrainian heritage and were proud of not only their mother tongue but also of the country of their ancestors—Ukraine—and loved her. We were not alone! We are profoundly grateful to all who worked with us, both in the Ukrainian diaspora and in Ukraine and to all who support us financially and morally. Only because of your support, understanding, and cooperation are we able to see the success of the UNWLA Scholarship/Children-Students Sponsorship Program. May God Bless You!

Lviv, Ukraine, 2008. Students recommended by Iryna Kravchuk meet with Maria Polanskyj and Anna Krawczuk (seated next to Iryna Krawczuk).

Львів, Україна, 2008. Стипендіати рекомендовані Іриною Кравчук. Сидять Марія Полянська, Анна Кравчук та Ірина Кравчук.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА (1967 — 2017)

З вдячністю вітаємо всіх членів СУА, спонсорів поодиноких стипендіатів і добродіїв за Вашу благодійність та фінансову підтримку, без якої ми не могли б безперервно діяти впродовж 50 років.

Завдяки Вам Стипендійна акція СУА мала можливість надати допомогу українській молоді спочатку у Південній Америці, а відтак українській діаспорі в інших країнах світу. З радістю ми прийняли вістку про розпад Радянського Союзу та незалежність України в 1991-му р., що відкрило нам можливість започаткувати та розгорнути діяльність в Україні.

Коротка історія Стипендійної акції СУА 1967 – 1971 рр.

У 1967 — 1971-х рр. референткою Суспільної опіки при Головній Управі Союзу Українок Америки (СО СУА) була Марія Химинець. До складу комісії СО СУА входила Софія Андрушків для справ стипендійної допомоги до Європи (Польщі).

У 1967-му р. під час зустрічі з Надією Шульган, катехиткою Серця Ісусового та директоркою Інституту св. Ольги, що діяв у Прудентополісі, Парана, Бразилія, ми ознайомилися з їх виховною працею та гуртожитком Колегії св. Ольги для дівчат (від 5-ї кляси) з незаможних родин українських колоній, де оселилися їхні предки в кінці 1890-х рр. Метою катехиток було (і далі є) дати можливість дівчатам українського походження здобути освіту у країні, де обов'язкове навчання в тому часі було до 4-ї кляси. Вони звернули особливу увагу на українську культурну спадщину та включили до програм навчання в Колегії основи релігії, мови, обрядовості, включно з народним мистецтвом. В Колегії кожна дівчина мусіла вишити собі сорочку! Серед їхніх вихованок є не тільки матері, які виховували своїх дітей в українському дусі, передаючи українські традиції своїм нащадкам, але й багато професіоналок на державних посадах, переважно педагогів та учительок.

Ми вдячні директоркам Інституту за співпрацю, серед них колишнім стипендіяткам СУА Ользі Корчагін та Філомені Процик. Марія-Магдалина Лозова у 1991-му р., перебуваючи на державній посаді, ввела методологію обов'язкового навчання української мови як другої мови усім студентам у державних школах (кляси 5 — 12) у штатах Парана та Санта Катерина, де переважають жителі українського походження. Завдяки їхній вихованці та тодішньому депутатові штату Парана Вірі Виксимишин-Алберт її пропозиція стала законом. Це тільки у Бразилії!

Д-р Теодозія Савицька (1971 – 1981 рр.): «Українці – українському студентові».

У 1973-му р. після поїздки до Бразилії з дочкою Гандзею тодішня референтка Суспільної опіки при Головній управі СУА д-р Теодозія Савицька під гаслом «Українці – українському студентові» започаткувала Стипендійну акцію СУА для Бразилії. Дирекція Інституту погодилася координувати, рекомендувати та відповідати за своїх стипендіаток.

33-й Відділ СУА став першим спонсором для призначеної їм стипендіятки. За час каденції д-р Т. Савицької стипендійна допомога поширилася та включала хлопців і юнаків, які навчалися в семінаріях отців Василіян у Куритибі та Прудентополісі. Завдяки тодішньому ректору Великої семінарії о. Василіян, а тепер владиці Діонісієві Ляховичу, багато семінаристів стали священиками та обслуговують парафії не лише в Бразилії, але також в інших країнах, де є українська діаспора.

Нав'язавши контакт із Євгенією Мазепою та Жіночою організацією при Хліборобському союзі в Куритибі, д-р Т. Савицька прийняла рішення з ними співпрацювати. Згодом наша акція поширилася в Аргентину та до Парагваю.

Для кращого проведення стипендійної допомоги та координації д-р Т. Савицька оформила її критерії, надала їй назву «Стипендійна акція СУА» та централізувала її.

Стипендії надаються тільки за рекомендаціями довірених осіб в українській діаспорі та в Україні. Першочерговість мають сироти, напівсироти, покривдені долею діти, діти, яких зреклися батьки, діти з розбитих і багатодітних незаможних родин, батьки яких неспроможні покрити кошти навчання. Стипендіяти СУА отримують стипендійну допомогу протягом всього періоду навчання. Критерії для одержання стипендій однакові, незалежно від країни проживання кандидатів (див. «Звітна брошура Стипендійної Акції СУА за роки 1993 – 2001»).

Однією з найважливіших вимог є знання або вивчення української мови, якою стипендіяти зобов'язані листуватися зі своїми спонсорами та СУА.

Д-р Савицька оформила дві звітні брошури Стипендійної акції СУА за 1967 – 1977-ті рр. та 1978 – 1980-ті рр., в яких поміщені відділи СУА, прізвища союзників та жертводавців у США, Канаді та Австралії, що жертвовно відгукнулися на заклик «Українці – українському студентові». У них також поміщені імена випускників університетів і фахових навчальних закладів.

До складу Комісії СО СУА входили: Софія Андрушків, яка відповідала за таємну стипендійну допомогу українській молоді у Польщі; Ольга Гнатик, яка організувала допомогу бабусям у Польщі; Анна Кравчук, що вела новостворений Осередок листування СУА під гаслом «Будьмо знайомі, українці всіх континентів»; фінансова директорка Ірина Качанівська.

У 1981-му р. д-р Т. Савицька передала референтуру СО СУА Анні Кравчук разом із 149 активними особовими справами стипендіатів і двома звітними брошурами Стипендійної акції СУА. Це були советські часи, коли «залізна завіса» не допускала нас в Україну.

Анна Кравчук (1981 – 1993 рр.):

«Променем, який об'єднує всіх українців, є рідна мова».

У 1981-му р. Анна Кравчук очолила референтуру СО СУА, яка включала Стипендійну акцію СУА. На конвенції СУА у 1984-му р. на прохання Анни Кравчук відокремлено Стипендійну акцію СУА та створено окрему референтуру стипендій при Головній Управі СУА, яка включала Стипендійну акцію СУА.

Кількість стипендіатів з Південної Америки зросла. Через Світовий Конгрес Вільних Українців (СКВУ) було встановлено контакт зі східно-європейськими країнами, де жили українці, зокрема, з Югославією. За рекомендаціями о. Петра Овада наша діяльність поширилася та включала стипендіатів з інших країн. У 1985-му р. Анна Кравчук та Ксеня Гапій здійснили подорож до Бразилії, Парагваю та Аргентини.

У 1986-му р. з допомогою Ігоря Гапія, Надії Нинки, Люби Сірої, Ориси Яцусь проведено комп'ютеризацію Стипендійної акції СУА на позиченому комп'ютері Apple II. Е. Мирон Б. Кравчук безплатно підготував базу даних (Data Base) і став нашим комп'ютерним консультантом на добровільній основі. Опісля придбали вживаний Apple Macintosh, програма якого містила українську абетку. Це дало нам змогу писати двомовно на комп'ютері. Крім вище згаданих, членами Комісії стипендій СУА були д-р Теодозія Савицька, Софія Андрушків, Ксеня Гапій, Марійка Гивель, Віра Мицьо, Таїсса Турянська, Марія Полянська та Одарка Полянська.

У 1988-му р. М. Орися Яцусь перебрала ведення книговодства від Т. Турянської.

У 1988-му р. Стипендійна акція СУА виплатила 1,000 стипендій до 17 країн!

У 1989-му р. Анна Кравчук з Вірою Мицьо, яка перебрала обов'язок від Софії Андрушків, відвідали українські школи та родини у Польщі, Югославії та Хорватії. У 1992-му р. Анна Кравчук разом з Орисею Яцусь здійснила першу поїздку до вільної України, де було зроблено перші кроки для розвитку нашої діяльності на рідних землях. Під час цих подорожей ми переконалися, що допомога учням та студентам є вкрай потрібна, а її координація необхідна.

Політична та економічна ситуація в Україні не змінилася, а значно погіршилася в перші роки незалежності. У 1993-му р. Союз українок України (СУУ) радо погодився на співпрацю з нами. Анна Кравчук передала Любі Більовщук понад 500 справ активних стипендіатів і дві звітні брошури за 1981 – 1986-ті та 1987 – 1992-ті рр., де були списки всіх жертводавців і випускників різних факультетів, магістрантів і докторантів.

Люба Більовщук (1993 – 2002 рр.):

«Завдання Стипендійної акції СУА: освітою підвищити рівень життя, зберегти та передати українську культурну спадщину наступним поколінням у Сполучених Штатах Америки та поза їхніми межами».

У 1993-му р. Люба Більовщук була обрана референткою стипендій СУА та очолювала її до 2002-го р. На неї була покладена відповідальність за розвиток діяльності в Україні та велику співпрацю з Союзом українок України на чолі з головою Атеною Пашко та іншими довіреними особами, включно з Тамарою Мельник з Києва, які не тільки рекомендували, а й відповідали за своїх стипендіятів.

У 1993-му р. створено Комісію стипендій СУУ в Києві, до якої входять голови всіх обласних відділів СУУ, які одержують рекомендації на стипендії від своїх філій СУУ. Першою головою комісії була перша заступниця голови СУУ А. Пашко Ірина Кравчук, а у 1996 – 2014-х рр. Алла Дебелюк. Вони з великою посвятою та відповідальністю співпрацювали з нами.

Разом з Орисею Яцусь та Лідією Черник Люба Більовщук неодноразово відвідувала Україну, де мала нагоду познайомитися не тільки зі стипендіятами, а також з особами, які їх рекомендували.

У 1997-му р. Стипендійна акція СУА перейшла з приватного дому родини Кравчуків до орендованого бюро в Матавані, Нью Джерзі. Адміністратором бюро стала Вікторія Міщенко. Збільшилася кількість членів Комісії стипендій та волонтерів. Орися Яцусь, Марія Полянська, Христия Іжак, Ольга Тритяк, голова СУА Анна Кравчук (консультант) та волонтери з 98-го Відділу СУА на чолі з Любою Більовщук працювали безоплатно, присвячували свій вільний час Стипендійній акції СУА та самі стали спонсорами.

Під час каденції Люби Більовщук Стипендійна акція СУА була нагороджена грамотами подяки в Україні. З нагоди 30-ліття Стипендійної акції СУА у 1997-му р. Світовий Конгрес Українців нагородив усіх референток стипендій та деяких членок Комісії стипендій СУА: Анну Кравчук, Марію Химинець, д-р Теодозію Савицьку, Софію Андрушків, Віру Мицьо та Любу Більовщук медалею св. Володимира Великого та грамотою за безкорисливу працю і провід безперервної 30-літньої допомоги українським студентам у країнах Південної Америки, Європи та в Україні.

У 2002-му р. Люба Більовщук разом з тодішньою головою СУА Іриною Куровицькою та М. Орисею Яцусь відвідали Інститут і гуртожиток св. Ольги у Прудентополісі, Парана, Бразилія. Їх привітав Владика Єремія Ференс, який зустрів їх на летовищі в Куритибі. Це колишній стипендіят СУА, який став Архiepіскопом УАПЦ Південної Америки. Видано п'яту звітну брошуру діяльності Стипендійної акції СУА за 1993 – 2001-ті рр.

Марія Полянська (2002 – 2015 рр.):

«Українська молодь – майбутність України».

На Конвенції СУА у 2002-му р. Марію Полянську обрано референткою стипендій при Головній Управі СУА. Членки Комісії стипендій СУА, її попередниці, зголошувалися до Комісії Стипендій СУА. Марія Полянська очолювала референтуру стипендій СУА, до якої входила Стипендійна акція СУА, до 4-го грудня 2015-го р., відійшовши у засвіти. Усі члени Комісії зобов'язалися докінчити її каденцію до наступної конвенції СУА у травні 2017-го р. на чолі з Почесною головою СУА Анною Кравчук.

Працюючи в комісіях своїх попередниць, Марія Полянська була добре ознайомена з обсягом праці Стипендійної акції СУА та потребами фондів цієї акції. Працюючи повний час на відповідальній державній посаді, Марія Полянська вечорами шукала спонсорів і жертводавців, використовуючи власний комп'ютер, приєднавши понад 400 жертвоних добродіїв.

У 2003-му та у 2008-му рр. вона була членом делегації СУА на Конгресах Світового Конгресу Українців. Це дало їй нагоду для зустрічей з проводом СУУ та стипендіятами в Києві. Поїздки до Львова та зустрічі з членками СУУ, а також з Іриною Кравчук і Тамарою Мельник у Києві та стипендіятами за їхньою рекомендацією, підтвердили її переконаність у важливості

Стипендійної акції СУА. Була також поїздка до Перемишля, Польща, з делегацією СУА на чолі з головою СУА Маріянною Заяць та Зоряною Гафткович на Річні збори СФУЖО в 2010-мур. Зустрічі з колишніми стипендіятами, включно із професором, істориком Богданом Гуком, підтвердили їхні переконання у важливості нашої діяльності, щоб дати нагоду українській незаможній молоді в різних країнах здобути знання та професію. Доказом стала громадська фінансова підтримка акції.

(Див.: пошта «Звітна брошура Стипендійної акції СУА за 2002 – 2007 роки», сьома – з нагоди 50-річчя Стипендійної акції СУА та за 2008 – 2016-ті роки.)

Організатори Стипендійної акції СУА безмежно вдячні всім жертвним добродіям за довіру до нас та СУА, що дало можливість підтримати студентів українського походження в українській діаспорі, США, а від 1989-го р. також і в Україні. Ваша підтримка та спонсорювання увінчалися великими успіхами серед українських поселень поза межами України, зокрема, серед священства у Бразилії, де теперішні духовні провідники, митрополити та єпископи є колишніми стипендіятами. Не мало священників з Бразилії служать у церквах в українській діаспорі, включно з США.

Багато студентів обрали навчання в різних галузях українознавства, педагогіки, етнографії, музики, електроніки і т. п. (див.: сьома звітна брошура). Велику роль відіграли свідомі свого українського походження жінки-матері, які зуміли передати свою культурну спадщину нащадкам.

Ми щиро дякуємо СУУ за співпрацю та створення Стипендійної комісії при Головні управі СУУ, що значно полегшило нашу працю та передало координаційну відповідальність за виконання нашого спільного проєкту в Україну. Дякуємо Ірині Кравчук, Орині Сокульській, які віддано полагоджують справи та відповідають за «своїх» стипендіятів; Тамарі Мельник, Ларисі Кобелянській, які розуміють потреби учнів і студентів з незаможних родин поза Києвом та рекомендують їх на отримання стипендій. Ми не забудемо св. п. Аллу Дебелюк і св. п. Клавдію Кобелянську, віра яких в молодь України увінчалися великими успіхами!

Ми дякуємо катехиткам Серця Ісусового з Інституту св. Ольги у Бразилії на чолі з Філоменою Процик за їхню посвяту, виховну працю та відданість, а також Мирославі Кривій, Ользі Корчагіній та Ельвірі Лозовій, які сердечно співпрацювали з референтками стипендій СУА. Наша співпраця з отцями Василіянами, де ректорами було багато «наших» стипендіятів, далі триває. Ми безмежно вдячні Владиці Діонісієві Ляховичу, ЧСВВ не тільки за поради, а також за постійний контакт з нами. Ми не забудемо бл. п. Єпископа Єфрема Кривого, який постійно духовно підтримував нас на початках діяльності в Південній Америці.

Щире спасибі всім колишнім і теперішнім стипендіятам від спонсорів за сумлінне навчання! Ми пишаємося кожним стипендіятом!

Від часу відновлення незалежності України в 1991-мур. багато українців у діаспорі відмовилися від стипендійної допомоги на користь української молоді на рідних землях. Вони добре зрозуміли можливості СУА та вирішили спрямувати їх на потреби Української держави.

На подяку заслужили всі членки Комісії стипендій СУА, які впродовж 50 років безкорисливо присвячували свій час здійсненню нашої стипендійної програми.

У вітанні СУА значення Стипендійної акції підкреслила Лариса Кобелянська: «Ви розділили з нашими дітьми не лише гроші, а й вашу віру у їхній патріотизм і служіння Державі, виявили надію на них, як на майбутніх фахівців, сподівання на процвітання України і її гідне місце у світі. Стипендії, які отримували діти, були для них бажаними й очікуваними, але ще важливішою була лекція благодійності та милосердя, отримана від вас. І я впевнена, що вони пам'ятатимуть її усе життя».

Від заснування Союзу Українок Америки в 1925-мур. ми боролися на міжнародній арені, щоби втримати Україну «живою» перед світом у часах її поневолення, зокрема, у ХХ ст. Від заснування Стипендійної акції СУА в 1967-мур. від нас залежить, щоби стипендіяти СУА були свідомі свого українського походження та гордилися не тільки своєю рідною мовою, а також своєю або своїх предків батьківщиною – Україною, та її любили.

Ми не були самі! Ми безмежно вдячні всім, хто з нами співпрацює як в українській діаспорі, так і в Україні, та нас підтримує матеріально і морально! Тільки з Вашою співпрацею ми бачимо успіхи нашої спільної програми Стипендійної акції СУА.

Анна Кравчук, Почесна голова СУА.

Ділитися

ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Маріянна Заяць, голова

В основу Стипендійної акції СУА для дітей і студентів закладено базовий принцип, що освіта є ключем до сильного й успішного суспільства і що молодь – це майбутнє цього суспільства. Безмежною та безкорисливою є самовідданість усіх тих волонтерів, які цей принцип втілюють у життя. І саме завдяки щедрості спонсорів і прихильників програми робота волонтерів стає реальністю.

З моменту свого заснування в 1967-му році Стипендійна акція СУА стала нашою гордістю та радістю. Гідна захоплення сама тільки кількість письмових звітів, наданих головами СУА, референтками стипендій та добровольцями, що відвідували різні країни, куди такі стипендії надходили: стільки життів торкнулася ця прекрасна програма! Стипендійна акція спрямована на те, щоб бачити у кожному заявнику особистість, сформовану в її власних особливих обставинах. Перевага надається дітям-сиротам і дітям з бідних родин. Кожен одержувач стипендії має свою власну історію труднощів або проблем, що стояли на шляху його прагнень розвиватися через освіту. Чимало зворушливих і корисних історій успіху задокументовані в брошурах, виданих з нагоди 35-ї та 40-ї річниць програми, де є також слова поваги та вдячності від випускників Стипендійної акції, які у такий спосіб реалізували свої життєві плани. Ми з нетерпінням чекаємо можливості прочитати останню добірку з історії Стипендійної акції в

наступній ювілейній брошурі.

З глибоким сумом, але водночас із величезною вдячністю, ми згадуємо нашу довголітню референтку стипендій Марію Полянську, яка померла в грудні 2015-го р. Крім виконання та координування копійки і відповідальної роботи, що лягає на плечі голів стипендійної програми СУА, вона була втіленням щирої та глибокої турботи про кожного одержувача стипендії.

Ми живемо в той момент історії України, коли підживлена високими ідеалами молодь країни бореться за майбутнє своєї держави. А тому будьмо певні, що стипендійна програма зробила значний внесок в цей позитивний розвиток. То ж давайте не сходити з цього шляху!

Культивування, захист і повага до української мови завжди були невід'ємною частиною цілей СУА і будуть продовжені і в цій його програмі. Як було зазначено в доповідях і статтях, опублікованих раніше в нашому журналі, 21-го лютого кожного року ЮНЕСКО відзначає Міжнародний день рідної мови (IMLD). В рамках цього щорічного заходу Постійне представництво України при ООН провело свято «День рідної мови» в п'ятницю, 10 березня 2017-го року, і Союз Українок Америки увійшов до організаційного комітету. Серед головних промовців на святі була д-р Марта Богачевська-Хом'як (почесна членка СУА). Іншими пунктами програми були також: рекламний ролик до фільму *Julia Blue*; виступ дитячого хору «Соловейки», а також читання творів жінок-поетів (як українських, так і кримсько-татарських). Однією з двох українських виконавців поетичної декламації була Леся Тополя, україномовна редакторка *Нашого Життя*. Стаття про цю подію буде опублікована у наступному числі нашого журналу.

Сердечно вітаємо Стипендійну акцію СУА для дітей і студентів з 50-річчям. Ми дякуємо кожній з минулих і теперішніх її референток та волонтерів програми за їхню віддачу. Подяка також усім донорам за довіру до СУА і щедрю підтримку!

**БАЖАЄМО НАШИМ СОЮЗЯНКАМ І ПЕРЕДПЛАТНИКАМ
«НАШОГО ЖИТТЯ»**

БАГАТО РАДОСТІ, НАДІЇ І БОЖОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ У ЦЮ СВЯЩЕННУ ПОРУ!

+ Діонісій Ляхович, ЧСВВ

Апостольський Візитатор
для українців греко-католиків
в Італії та Іспанії

Piazza Madonna dei Monti, 3
00184 Roma, Italia
lachovicz@hotmail.com

+ Dionísio Lachovicz, OSBM

Visitatore Apostolico
per i fedeli Ucraini di rito bizantino
in Italia e Spagna

Tel.: +39 06 474 40 68
Fax: +39 06 487 39 03
Cell: +39 320 343 50 75

Рим, 10.10.2016

Вітаю із Золотим Ювілеєм

Сердечно вітаю Управу Союзу Українок Америки та усіх жертводавців з нагоди Золотого Ювілею Стипендійної Акції СУА.

У роках 1982-1991 під час мого служіння як Ректора Семінарії Святого Василя Великого в Куритибі (Бразилія) я мав тісний зв'язок зі Стипендійною Акцією СУА. Допомога СУА у вишколі семінаристів була надзвичайно важливою та відчутною. Сьогодні з тих стипендіатів маємо кілька єпископів, двох протоархимандритів ЧСВВ, двох ректорів у Папських семінаріях у Римі, місіонерів в різних країнах. Акція увінчалася найкращими результатами для нашого народу й Церкви.

Коли після падіння Берлінських мурів настоятелі покликали мене на місію в Україну, усі взаємини з стипендійною акцією СУА я передав для мого наступника в ректораті, сьогодні Куритибського Архієпископа і Митрополита Володимира Ковбича. Протягом періоду мого перебування на місії в Україні в 1991-1996 роках, як викладача філософії і теології в різних церковних інститутах, дружні зв'язки зі Стипендійною Акцією (хоча і у меншій інтенсивності) і надалі продовжувалися. У цих нових обставинах, пригадую, доводилося не раз посередничати в отриманні однієї, чи другої, стипендії для студентів в Україні. Це саме продовжувалось і під час мого протоархимандричого служіння для Чину Святого Василя Великого в 1996-2004 роках, як також під час мого чергового ректорського служіння, на цей раз уже в Україні, у Василянській Семінарії у Брюховичах (у 2005 році), що на передмісті Львова. У цьому, більш як тридцятирічному співробітництві зі Стипендійною Акцією СУА, відбувалася безперервна офіційна і дружня переписка з пані Анною Кравчук. Я мав честь приймати її, як гостю, разом з пані Ксенею Гапій у Бразилії і бути кількаретовим їхнім гостем в Америці.

Коли мене було покликано до єпископського служіння наприкінці 2005 року, моє завдання у Церкві набрало іншого спрямування. На мене було покладене завдання займатися українськими емігрантами четвертої хвилі по цілому світі у тих країнах, де УГКЦ ще не має церковних юридичних структур. А від початку 2009 року Церква доручила мені опікуватися українськими іммігрантами в Італії та Іспанії. Саме у цих країнах сьогодні кількасоттисячна українська

спільнота проходить делікатний процес формування новітньої української діаспори в Європі. На сьогоднішній день по всій території Італії зорганізовано понад 140 церковних громад УГКЦ і також біля 40-ка в Іспанії.

Отже, у цьому новому багатоетнічному середовищі намагаємося зберегти і розвинути нашу Церкву з її багатим обрядом, а наших діточок і молодь виховати так, щоб вони не потонули в широкому чужому морі, а, навпаки, зберегли рідну мову та звичаї, релігійні, культурні, мистецькі та побутові традиції. На цих просторах, зокрема в Італії, кількісно переважають представниці жіночої статі: матері – берегині родинного вогнища, які на жаль сьогодні вимушені бути далеко від родини... Потрібно їх підтримати й допомогти їм в організації. Тому досвід СУА міг би бути їм дуже корисним.

Бажаю усьому проводові СУА і всім її учасникам небесних і земних благ. Добро, яке Ви зробили для численних українських студентів є записане у серцях багатьох. Буває і таке, що інколи дехто може бути і невдячним, однак небесна нагорода не омине нікого. Каже Христос: «Все те, що ви зробили одному з моїх братів найменших, ви мені зробили» (Мт 25, 40.45).

Кожне наше добре слово, кожне наше добре діло, кожен наш прояв безкорисливої любові є відкритим виразом Божої любові до людства. Той, хто присвятив своє життя Богу і служінню ближнім, стає співробітником Творця, у розпорядженні Котрого всі засоби й можливості світу. Тому під цим поглядом бажаю усім вам, проводові та членам СУА, нехай у вашому подальшому служінні "Бог виповнить усі ваші потреби, за багатством своїм, у славі, у Христі Ісусі" (Фил. 4, 19).

+ Діонісій Ляхович,
Апостольський Візитатор для українців
греко-католиків в Італії та Іспанії

Kyiv, Ukraine, 2008. Meeting with SUU leadership and students. Second row center: Anna Krawczuk (standing behind Maria Polanskyj), Alla Debeluk, and SUU President Atena Pashko.

Київ, Україна, 2008. Зустріч із проводом Союзу Українок України та стипендіатами: стоять у другому ряді за Марією Полянською – Анна Кравчук, Алла Дебелюк та голова СУУ Атена Пашко.

Український
Католицький
Університет

вул. Іл. Свенціцького, 17,
м. Львів, 79011
тел.: (38/032) 240-99-40
факс: (38/032) 240-99-50

Ukrainian
Catholic
University

вул. Svientsitskoho, 17
Lviv, 79011, Ukraine
email: info@ucu.edu.ua
www.ucu.edu.ua

14 березня 2017 р., Львів

**Вельмишановна Почесна Голово СУА п. Анно Кравчук, шановні очільниці
Референтури Стипендій СУА та члени Стипендійної Комісії, дорогі союзьнянки!**

Разом з усією спільнотою Українського Католицького Університету щирозадушено вітаю Вас із 50-тим ювілеєм Стипендійної Акції Союзу Українок Америки.

Спільнота Українського Католицького Університету разом з Вами твердо вірить, що запорукою кращого майбутнього нашого народу і демократичного розвитку України є освіта і виховання молодого покоління на засадах високих академічних і моральних цінностей та громадянської відповідальності, де на першому місці є любов до Бога, ближнього, Батьківщини.

Я подивляю і дякую за Вашу велику посвяту справі навчання та виховання української молоді в діаспорі та Україні. Впродовж півстоліття Ви ревню старалися дати дар освіти, доброго християнського і патріотичного виховання та професійного становлення дітям з незаможних родин, привити їм любов до української мови, культури і України. Стипендії СУА отримували також студенти нашого університету, за що складаю Вам щирю подяку. З вдячністю пам'ятаю Вашу жертвовність, з якої і я користав.

Ваша любов і віра в молодь та добродійна підтримка потребуєчих учнів і студентів дали рясні плоди. Це є велике благословення і велика радість, що Ви могли стільки добра зробити!

У Ваш ювілей, молюся і дякую Богові за Вас, Ваші родини, добротинців і стипендіантів, за Вашу велику посвяту і жертвовність. Нехай Всевишній благословляє Вас усіх своїми щедрими ласками і дарами та помножує добрі плоди Вашої ревню і невтомної праці на славу Божу і добро українського народу.

Щиро Ваш у Христі,

о. Богдан Прах
ректор

Ч. 94/16

Прудентополіс, 29-го листопада 2016.

Вельмиповажана й Дорога Пані Ререфентко,

Інститут св. Ольги у Бразилії духовно лучиться з усією Стипендійною Акцією СУА і щиро вітає з приводу Ювілею 50-ліття. Єднаємось зокрема у подячній і благальній молитві до Господа за усіх осіб, живих і покійних, що дали життя цьому благородному руху **“Українці – українському студентові”** та за тих, які по-сьогодні жертвуються, щоб допомогти студіюючій дітворі й молоді.

Пів століття безперервної діяльності й служіння, яка розпочалась 1967 року з допомогою для дівчат студенток Колегії св. Ольги, у Прудентополіс-Бразилія, це доказ жертвенного духа й відданості та великої любови до свого народу людей доброї волі і милосердного серця. Плоди Вашого труду і старанності неможливо окреслити. По цілому світі визначні діячі-професіонали ввік будуть вдячно згадувати Стипендійну Акцію СУА та своїх добродіїв-спонсорів.

Ми, члени Інституту, наші студентки та бувші стипендистки сумлінно надалі будемо вести нашу виховну дію на полі релігійному, культурному та соціальному при наших церквах і громадах. Від українського народу ми прийняли, для українського народу дасмо!

Поновлюючи почуття вдячності й молитви, остаємось з глибокою пошаною.

Бернадета Крайній
Головна Секретарка

Філомеца Прошак
Головна Директорка

Вельмиповажана
Пані Анна Кравчук
Референтка Стипендійної Акції СУА
Матаван – Нью Джерси - США

CENTER FOR MILITARY CHAPLAINCY
UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH
LVIV ARCHDIOCESE

Львів, 06 березня 2017 р. Б.
Вих. 052/17

**Управі та добродіям
Стипендійної Акції
Союзу Українок Америки**

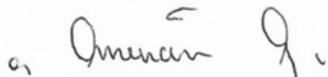
Слава Ісусу Христу!

Цим листом від імені стипендіатів, які отримали підтримку на навчання від Стипендійної акції СУА за рекомендацією Центру Військового Капеланства Львівської архієпархії Української греко-католицької Церкви, хочу привітати Вас із величним ювілеєм – 50-річчям з дня створення!

За ці роки Ви невтомно допомагали відкривати двері науки та пізнання для багатьох учнів та студентів. Сотні добродіїв через Вас довірили свою жертвенність та бажання підтримати тих, кому не вистарчало коштів на навчання. Добро ніколи не помирає та вірю у те, що зерна, які Ви засіли у молоді серця вже принесли гарні плоди та й будуть множити добро у всьому світі. Нехай Господь щедро винагородить Вас за Вашу доброту. Зичу усім нам невтомно працювати для добра народу та Церкви, робити добро і пам'ятати, що коли ми підтримуємо інших, самі стаємо сильнішими та духовно багатими.

З виявом належної пошани та молитвою,

о. Степан Сус

Головний військовий капелан Львівської архієпархії УГКЦ

5, st. George sqr. Lviv, UKRAINE, 79000 tel.: +38 067 314 35 35; +38 067 779 95 87; tel./fax: +38 032 261 08 94

e-mail: info@kapelanstvo.com.ua
www.kapelanstvo.com.ua

Вітання-подяка

Дякую Вам, Стипендійна акція США, що допомогли Союзу українок України взяти участь у соціальній програмі, спрямованій на майбутнє долі української дитини. Це проект, який поєднав жертвовність спонсорів і безкорисливість команди принципів ініціаторів благородної справи, спрямованої у майбутнє: “Українці – українській дитині”. Жертвовність здавна була традицією українського народу. Це школа організованої громадської праці жінок українок у законодавчому полі США, яка вже 25 років на материнській землі пострадянщини працює на самоідентифікацію українців як нації.

Це унікальний проект, який (як і багато інших проектів) зберігся завдяки Стипендійній акції Союзу Українок Америки. П’ятдесят років – це дорого коштує і дорогого вартує.

Дякую Вам, що дали мені можливість долучитися і знайти себе у громадській роботі, ознайомитись з життям США під час навчання у Вашингтоні, організоване Агентством міжнародного розвитку – USAID, поважною школою налагодження громадського життя у демократичному суспільстві. Співпраця з Вами навчила мене, як важливо знайти себе потрібним у слухний час.

Я щаслива, бо доля звела мене з активістками жіночого руху в США – **Анною Кравчук, Любою Більовщук, Орисею Яцусь, св.п. Марією Полянською, Ольгою Гнатейко, Ольгою Тритяк, Лідією Черник, Мартою Богачевською, Оксаною Яремко, родиною Гординських, зокрема, першими спонсорками стипендіатів в Україні – Тамарою Гординською, св.п Ольгою Лісс, Лідією Белендюк, Мартою Переймою, Тетяною Ясінською.**

Я щаслива, адже разом з Вами ми допомогли багатьом молодим українцям знайти дорогу до свого майбуття.

**Вітаю з П’ЯТДЕСЯТЛІТТЯМ!
Дай Боже достойних послідовників Вашої жертвовної громадської праці
на многії літа!**

Ірина Кравчук,
відмінник освіти України

Львів, СУ 2017 р.

Дорогі Пані Союзу Ураїнок Америки!

Мовою радості й з усією людською ніжністю від себе особисто і всіх дітей-стипендіатів СУА вітаємо Вас і всіх спонсорів з 50-річчям Стипендійної Акції СУА. Цей рубіж діяльності високих особистостей Жінок-Українок, об'єднаних в організацію, знаменує самоутвердження жінки у творенні світу і суспільств тих країн, що їх породили і об'єднали – США і Україна.

Серед багатьох справ Вашої діяльності Ви зберегли і помножили в благородних серцях найкращі принципи людства, даруючи дітям увагу, милосердя, моральну силу, матеріальну підтримку. Ви даєте приклад дитячим душам, розкриваючи високі зразки людського буття, національний гуманізм організації, відкриваючи новому поколінню широкі горизонти, полегшуючи стипендіальною допомогою їх повсякденне життя і забезпечуючи навчання.

Мої зв'язки з організацією СУА тривають понад два десятиліття. У моїй пам'яті й душі зустріч з членкинями СУА завжди персоніфікується, що засвідчує про значимість цих жінок.

У 1995 р. у Пекіні, де я від громадськості брала участь у Всесвітній конференції ООН зі становища жінок, на прийомі в українському посольстві мені пощастило зустрітися з величною і мудрою пані Анною Кравчук. Після чотирьохгодинної змістовної розмови пані Анна повідомила про діяльність організації СУА і розповіла про сприяння у допомозі студентам України. З того часу у мене склалися добрі стипендіальні стосунки з жінками СУА.

З великою теплою і проникливою сердечністю, а також і з сумом про невблаганність кінця життя, я згадую іскристу та добродійну пані Марію Полянську. З нею мені довелося познайомитися в Києві на зустрічі з дітьми-стипендіатами, організованій мною за її та пані Анни бажанням.

Саме в Києві я зустрічалася з панею Любою Більовщук, яка надзвичайно чуйно і проникливо цікавилася дітьми і сприяла отриманню ними стипендій.

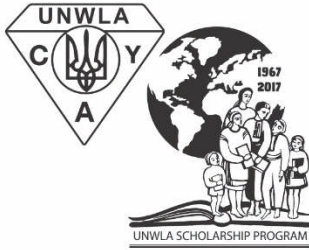
Участь СУА і спонсорів у підтримці дітей-стипендіатів, зігріта небесною і земною добротою, сприяла успішному закінченню ними шкіл і вищих учбових закладів. Серед них вже утвердилися вчителі й інженери, художники і адміністратори, юристи і лікарі та професіонали різних спеціальностей. Окремі з них стали відомими в Україні. Так, Мовчан Віктор захистив дисертацію на науковий ступінь кандидата юридичних наук. Віталій Скорик завершує підготовку дисертації для захисту на науковий ступінь кандидата технічних наук, Максим Кузьмін працює в адміністрації Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Художники Олександр Ступак і Анна Оніщенко розписують церкви України як визнані художники та багато інших. З допомогою СУА та спонсорів шестеро з 11-ти дітей батодітної сім'ї Мовчан з міста Ковеля вже отримали вищу освіту. Це все діти з нужденних сімей і дуже вдячних за допомогу її організаторам і спонсорам.

До останніх років в Україні я працювала разом з пані Кобелянською Кларою, яка вже залишила земне життя. Вона – вчителька історії за професією, ставши пенсіонеркою, надзвичайно активно й сердечно працювала в місті Світловодську над тим, щоб допомогти потребуючим дітям. Зараз цю роботу продовжує її дочка – відома активістка гендерного руху пані Лариса Кобелянська.

Стипендійна діяльність СУА має не тільки матеріальний зміст. Вона розкриває високі зразки людського буття, національний гуманізм організації і це почуття вкладає в душі маленьких людей, які ще формуються. В цілому, організація СУА, яка понад 90-ть років заявила про себе зв'язками і впливом на широкі світові і всеукраїнських просторах взаємин, цим піднялася до рівня історичного значення, утвердилася як об'єднання, що розв'язує насущні питання національного і планетарного значення – рівності жінки і чоловіка, сповідує і перетворює в реальне конкретне життя високі принципи гуманізму.

Бажаю всім членкиням організації, всім спонсорам життєдайної сили у яскравому самовираженні, плідному самоутвердженні, ефективному самоздійсненні всіх намірів і планів. Поздоровляю всіх зі Святом 50-річчя Стипендійної Акції Союзу Українок Америки!

Тамара Мельник, м.Київ

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Est. 1925
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки
UNWLA, Inc. Scholarship/Children-Student Sponsorship Program

Celebrating the 50th Anniversary
Відзначення 50-го ювілею

Христос Воскрес! Christ Has Risen!

*Вітаємо всіх добродіїв – спонсорів і жертводавців зі святом Воскресіння Христового!
Сердечно дякуємо за Вашу довголітню підтримку.*

*Надсилаємо щирі вітання до Бразилії та в Україну нашим посестрам і партнерам
Стипендійної Акції СУА!*

Спасибі Вам за велику співпрацю!

Тільки спільними заходами ми тепер відзначаємо 50-й ювілей.

*Передаємо поздоровлення всім нашим колишнім і нинішнім стипендіятам, що
розкидані по різних кутках світу, та бажаємо гідно провести цей святочний час.*

Воістину Воскрес! Indeed He Has Risen!

*Членки Комісії Стипендій СУА на чолі з головою СУА Маріянною Заяць:
Анна Кравчук, Люба Більовщук, М. Оріся Яцусь, д-р Дарія Новаківська-Лисий,
Надя Яворів та Вікторія Міщенко.*

До нас пишуть....

*Ми одержали багато листів-подяк та привітів від стипендіатів і людей доброї волі.
Сердечно дякуємо! Ми докладемо зусиль, щоб помістити їх у нашій звітній брошурі за роки
2008 – 2016.*

Анна Кравчук.

У ПАМ'ЯТЬ...

У незабутню пам'ять **д-р Теодозії Савицької**, засновниці Стипендійної Акції СУА до Бразилії у 1967-му р., що тепер поширилась також в Україну, з нагоди 50-ліття складаємо по **50.00 дол.** на потреби Стипендійної Акції СУА, через 98-й Відділ СУА.

*Анна Кравчук та Люба Більовщук,
колишні референтки стипендій СУА.*

*Ліворуч: Люба Більовщук, Анна Кравчук та
д-р Теодозія Савицька; 1992-й р.*

У пам'ять довголітньої референтки стипендій при Головній Управі СУА бл. п. **Марії Полянської**, пересилаю **800.00 дол.** від 56-го Відділу СУА, Норт Порт, Флорида.

У світлу пам'ять найдорожчої та незабутньої Мами, бл. п. **Ірени Бойко**, через 56-й Відділ СУА складаю **100 дол.** на потреби Стипендійної Акції СУА.

Олена Бойко.

Щиро дякую моїм посестрам **Славці Стефанишин, Ані Рейнарович, Дарії Томашоській та Галі Лісничій** за опіку під час мого лікування та через 56-й Відділ СУА передаю **100 дол.** на потреби Стипендійної Акції СУА. Разом пересилаю **1,000 дол.** до Стипендійної Акції СУА з подякою за Ваш труд і працю.

*Ліда Бойко, референтка стипендій 56-го Відділу СУА,
Норт Порт, Флорида.*

Пересилаю зібрані пожертви в сумі **860 дол.** на похорони та в пам'ять моєї мами бл. п. **Володимири Баслядинської**, почесної членки та однієї із засновниць 33-го Відділу СУА в Клівленді, Огайо, з проханням призначити ці гроші на Україну:

200 дол. — д-р Тарас Маглай і д-р Наталія Маглай;

по **100 дол.** — Діонізія Брочинська, Bill & Kathy Johnson;

по **50 дол.** — Vera Balasz, Anne Kitral, Ирина Ф. Маглай, Христина Раковська;

40 дол. — Nicholas & Michelle Schidowka;

по **30 дол.** — Данило і Романа Кульчицькі, Мирослава Черень;

по **25 дол.** — Оксана Баслядинська, Роман Боднарук, John J & Sheila A Duffy, Jerry G & Nelya Zawadiwsky;

по **20 дол.** — Стефан Баслядинський, Роман і Андрея Якубович, Муга Tesluk.

*Мирослава Баслядинська,
Клівленд, Огайо.*

In memory of Anatolij Mykolenko please accept our donations to the UNWLA Scholarship Program:

\$50.00 — Maria Mykolenko and **\$25.00** — Orysia Lonchyna, Macomb, Michigan.

ІЗ РІЗНИХ НАГОД

I am forwarding the donation list of our sponsors and donors totaling **\$1,150.00**, they are:

\$330.00 each — Wolodymyra Krasniansky, Natalie Simms;

\$220.00 — St. Andrew UCC Coffee Club;

\$110.00 each — Daria Kramarchuk, Larissa O. Muzyczka;

\$50.00 — Mary Wasylyna.

Natalie Simm,

UNWLA Branch 12 Scholarship Chair.

ПОЖЕРТВИ 49-го ВІДДІЛУ СУА, 2017-й рік

We thank UNWLA Branch 49 for continuing their fundraising for the UNWLA Scholarship Program that was started many decades ago. Donors are:

\$200.00 — UNWLA Branch 49;

\$150.00 — Orysia M. Dail, in memory of Julia Popil Mochnacz;

\$100.00 — Olha Czmola, Maria Malaniak, Anastasia Marc, Anna Poliszczuk, Oksana Saldyt;

\$75.00 — Zoriana M. Bunche;

\$50.00 — Tatianna Paslawsky, Emilia Swiatkiwsky;

\$25.00 — Gloria Long.

We also thank their Scholarship chair Ms. Zoriana M. Bunche and her predecessor Oksana Saldyt for their dedication to our Program and for caring. God Bless!

ПОЖЕРТВИ за ЛЮТИЙ 2017-го року

1,350 дол. — 56-й Відділ СУА;

1, 150 дол. — зібрані кошти від 12-го Відділу СУА;

1,050 дол. — зібрані кошти від 49-го Відділу СУА;

860 дол. — У пам'ять бл. п. Володимири Баслядинської;

по **400 дол.** — Богданна Слиж (83); 12-й Відділ СУА (12);

по **330 дол.** — Dr. Orest Balytsky, Luba Wyznyckyj;

320 дол. — Ліда Бойко (56);

по **220 дол.** — Ігор Бемко, Ukrainian Nat'l Home Foundation, NJ; Володимир і Уляна Зінич (108);

по **110 дол.** — Larissa Fox, 45-й Відділ СУА; 131-й Відділ СУА (131);

по **100 дол.** — Олена Бойко (56), Надія А. Яворів (98), Юрій і М. Оріся Яцусь (98);

21 дол. — Рената Бігун (28);

20 дол. — Ольга Коваль (24).

**Дякуємо за Вашу благодійність!
ВЕСЕЛИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ!**

*М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії
стипендій СУА;
за референтуру стипендій СУА Анна Кравчук,
Почесна голова СУА.*

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530 • nazustrich@verizon.net

ПРО XXXI КОНВЕНЦІЮ СУА

26 — 29 травня цього року на *Memorial Day weekend* відбудеться XXXI Конвенція Союзу Українок Америки (СУА) в соняшному місті Тампа, що у Флориді. Кожні три роки конвенції СУА відбуваються в різних містах Америки, де існують відділи та округи цієї організації. У 2017-му р. містом XXXI Конвенції було вибрано Тампу, поблизу міста Сент-Пітерсбургу, де є 124-й Відділ СУА, який разом з 17-м, 56-м і 137-м відділами у Флориді будуть вітати делегаток і гостей XXXI Конвенції.

Гренд Гаят (Grand Hyatt Тампа Бей) готель в Тампа, Флорида.

Гасло Конвенції «Наше Членство — Наша Сила» віддзеркалює важливу роль її членок у виконанні завдань своєї організації. На XXXI Конвенції СУА зберуться делегати від усіх відділів та вільні членки СУА. На жаль, уже не буде жінок-піонерок, які заснували нашу організацію понад 92 роки тому, і багатьох з тих, які долучилися після Другої світової війни та поповнили ряди організації. Присутніми будуть їх дочки, які приїхали зовсім юними дівчатами, та ті, хто народився в Сполучених Штатах. Вони є сполучною ланкою з американським світом — так, як жінки нової, четвертої, хвилі іммігрантів з України є сполучною ланкою з Україною.

Завдання СУА, що й надалі визначають напрямки діяльності організації, це:

— збереження української ідентичності та культурної спадщини, зокрема за допомогою «наукових студій» і наукових досліджень української історії та культури;

— інформування американської громадськості про українську культуру та правдиву історію України: написання роз'я-

снювальних листів, проведення телефонних розмов, розсилання електронних листів у випадках, коли неправдиві відомості з'являються в засобах масової інформації, або озвучуються в Конгресі США; участь у програмах недержавних організацій;

— допомога українцям, що проживають на теренах США та поза їх межами;

— підтримування зв'язків з українськими та американськими міжнародними науковими та харитативними (благодійними) організаціями, зокрема жіночими;

— підтримування Українського Музею в Нью Йорку, відкриття якого сорок років тому ініціював СУА і який є тврдиною української історії та культури;

— участь в українському, американському та міжнародньому жіночих рухах.

Уже минає 92-й рік від заснування СУА, а завдання організації залишаються актуальними й нині. Так, СУА відразу відреагував на складну ситуацію в Східній Україні та створив фонди «Допомога жертвам української війни Гідності» і «Допомога сім'ї загиблого воїна».

В освітній галузі СУА проявив активність у створенні Лекторію жіночих студій при Українському католицькому університеті у Львові. І вже 50 років проводить Стипендійну акцію, щоб допомагати здібній українській молоді в різних країнах світу здобути освіту.

Що чекає делегатів XXXI Конвенції?

У п'ятницю, 26-го травня 2017-го р., відбудеться передконвенційне ознайомлення з програмою та сюрпризами для делегаток і гостей. Це буде гарна нагода познайомитися зі союзницями з різних відділів Америки.

Цікаві програми заплановані на бенкет

у суботу, 27-го травня 2017-го р., де виступить оперна співачка Віра Сливоцька, внучка українських іммігрантів, знаменита художниця, яка виступала в різних оперних театрах, та піаніст Ігор Шевців.

Віра Сливоцька.

Недільний вечір 28-го травня 2017-го р. буде присвячений 50-річчю Стипендійної акції СУА. Для гостей виступить дует «Гердан» у складі: Андрій Підківка (сопілка) та Соломія Горохівська (скрипка). А під час обіду в суботу (27-го травня) виступить тріо сестер Максимович з Маямі.

Тріо сестер Максимович з Маямі

Дует «Гердан»: Соломія Горохівська та Андрій Підківка

У ділових сесіях в суботу та неділю (27-го та 28-го травня) братимуть участь: д-р Марія Фуртак — представниця СУА в Україні з

гуманітарних і суспільних справ; д-р Василь Пазиняк — депутат Верховної Ради, де очолював підкомітет з питань забезпечення громадського здоров'я, член команди, що допомагає СУА у питаннях підтримки жертв війни в Україні; д-р Олег Романчук — директор Інституту психічного здоров'я та Центру консультування і травмотерапії, де жертви війни отримують безплатну допомогу за підтримки СУА.

Крім доповідей і розваг, на XXXI Конвенції кожен зможе насолодитися красою сніжно-білих пляжів, пограти в гольф і різні види водного спорту, відвідати художні музеї та культурні центри, наприклад, Далі (Сент-Пітерсбург) і Рінглінг (Сарасота).

Цікаві доповіді, приємні виступи українських артистів та соняшна й тепла Флорида з багатьма забавами очікують делегаток і гостей XXXI Конвенції СУА.

Гостям раді!

Конвенційний комітет.

*Віра Боднарук,
референтка преси XXXI Конвенції СУА.*

ПОПРАВКА. У січневому числі за 2017-й р. на с. 25 була неправильно подана інформація та даток на УМ з нагоди уродин п. Ірини Руснак. Подаємо правильний текст і вітання приятелів п. Руснак:

«В серпні 2016-го р. ми, колишні членки 47-го Відділу СУА, з великою радістю зустрілися, щоб відзначити 95-ті уродини п. Ірини Руснак. Побачилися, поділилися враженнями та побажали п. Ірині кращого здоров'я, більшої енергії та сили духу, всіх Божих ласк ще на многії літа.

З цієї нагоди складаємо 80 дол. на УМ. Вільні членки СУА: Марія Лилак, Ольга Червінська, Анна Сохоцька, Лідія Захарків, Дора Сторожинська, Наталія Баб'юк, Марія Сиплива, Оксана Соколик, Люба Білозір.»

Щиро перепрошуємо.

The XXXI Convention: Historical Overview and Preview of Events

by Vira Bodnaruk, Press Secretary of UNWLA Convention Committee

UNWLA conventions are held every three years in different cities of the United States, which are home to UNWLA branches and regional councils. Tampa, Florida, was chosen for the XXXI Convention, which will be held in sunny Tampa, Florida, over Memorial Day weekend, May 26-29, 2017. Members of Branch 124, which is located in nearby St. Petersburg, Florida, along with three other Florida branches will host and welcome the delegates and guests of the Convention.

The motto of the XXXI Convention is “Our Members—Our Strength” and reflects the important role UNWLA members play in carrying out the goals of the organization. At the XXXI Convention delegates of all branches and representatives of members-at-large will meet. Absent will be the pioneer women who established UNWLA 92 years ago, and those women who joined after WWII. Present will be their daughters, who arrived in the United States as children, women born in the United States and thus have a link with U.S. culture, and women from the 4th wave of immigrants from Ukraine, who have a direct link with Ukraine. Within this diverse grouping, the goals of the UNWLA are transgenerational and are still relevant today after 92 years: to preserve and foster Ukrainian ethnic identity, culture and heritage by means of studies and research; and to initiate efforts to inform the American public about Ukrainian culture and history.

To carry out this dual agenda, the UNWLA is a member of United Nations and takes part in the work of Nongovernmental (Недержавні) Organizations (NGOs). It also carries out campaigns to correct false information about Ukraine by writing letters, making phone calls, and sending e-mails to mass media and to Members of the U.S. Congress.

UNWLA members also preserve and cultivate our Ukrainian heritage. Forty years ago, the UNWLA was instrumental in the opening of Ukrainian Museum in New York City, which continues to serve as a citadel of Ukrainian history and culture. Our members provide financial assistance to Ukrainians within and outside the US to study and research Ukrainian history and culture; initiate and support ties with Ukrainian, American and international organizations for educational and charitable purposes, especially with women’s organizations; support the Ukrainian Museum in New York City; participate in Ukrainian, American and international women’s movements.

Today, in its 92nd year, the UNWLA supports goals that continue to be relevant. The war with Russia in the Donbas region of Ukraine with its destruction of human life requires immediate help. The UNWLA responded by creating a “War Victims Fund” and an “Adopt a Family of a Fallen Soldier Fund.” In the area of education the UNWLA promoted and supported the creation of a Women’s Studies Department at the Ukrainian Catholic University in Lviv. And for the past 50 years, the UNWLA has provided scholarships for students of Ukrainian origin to enable them to obtain higher education in various fields.

On Friday, May 26 there will be a pre-convention get-together with a special program and surprises for delegates and guests. It will be a perfect opportunity to meet delegates from various branches in the United States. Special entertainment is planned for the banquet to be held on Saturday, May 27, where the well-known opera singer and artist Vira Slywotsky, a granddaughter of Ukrainian immigrants, will perform with pianist Yegor Shevstsov.

At dinner on Sunday, May 28, entertainment will be provided by the “Gerdan” duo: Andrei Pidkivka, flute, and Solomia Gorokhivska, violin. At this time there will be special recognition of the 50 years of UNWLA Scholarships Awards Program.

At the luncheon on Saturday, entertainment will be provided by the singing sisters of the Maksymowich Trio of Miami, Florida. At the plenary sessions on Saturday and Sunday special guests will be Dr. Maria Furtak, the UNWLA representative in Ukraine, for humanitarian and social affairs; Dr. Vasyl Pazyniak, formerly a member of the Ukrainian Parliament, who advises the UNWLA on aid to war victims of Ukraine; and (via Skype) Dr. Oleh Romanchuk, director of the Institute of Psychiatric Health and Center of Consultation and Trauma Therapy where war victims can get help gratis (supported by the UNWLA).

Along with interesting sessions and great entertainment at the XXXI Convention you and your family can enjoy Florida’s white sand beaches, various water sports, play golf, or visit cultural centers, such as the Dali Museum (St. Petersburg) or the Ringling Art Museum (Sarasota).

We welcome you!

XXXI UNWLA CONVENTION PROGRAM

May 26-29, 2017

FRIDAY, MAY 26, 2017

- 10:00 Registration
- 12:00-3:00 UNWLA National Board Meeting
- 3:30-5:30 UNWLA Procedures – Bring your questions ! We'll provide the answers !
- 6:00-7:15 Light Dinner (registered attendees only)
- 7:30-10:00 Member Appreciation Reception
Meet your fellow members from across the U.S

SATURDAY, MAY 27, 2017

- 7:30 Breakfast
- 8:00 Registration
- 8:30 Preparation for opening ceremony
(in embroidered attire)
- 9:30 Opening ceremonies: Olha Sperkacz and Roksolana Yarymowych, Convention Committee VPs
- 10:00–1:00 PLENARY SESSION**
- 1. Welcome address: Lidia. Bilous, Convention Committee Chair
- 2. Opening of the XXXI Convention: Marianna Zajac, UNWLA President
- 3. Report of Credentials Committee: verification of quorum
- 4. Approval of Convention Program and Rules of Procedure
- 5. Introduction of Honored Guests
- 6. Election of Convention Officers
- 7. Appointment of Committee to approve minutes of XXX Convention, White Plains, New York
- 8. Address: Marianna Zajac, President
- 9. Financial Report; Oksana Antonyuk, Treasurer
- 10. Auditing Committee Report: Oksana Farion
- 11. UNWLA National Board Reports: questions & approval
- 12. Approval of revised UNWLA By-laws, Iryna Kurowyckyj, Committee Chair

1:00 Luncheon

3:00–5:30 PLENARY SESSION

- 13. Report of Credentials Committee
- 14. Approval of Minutes of XXX Convention, White Plains, New York
- 15. Conferring of UNWLA Honorary Membership
- 16. Nominating Committee Report, Ksenia Rakowsky
- 17. Election of National Board Officers and Auditing Committee
- 6:30 Cocktails
- 7:30 Banquet. Honorary Member Awards; UNWLA supporters

SUNDAY, MAY 28, 2017

- 7:30 Breakfast
- 7:30 Registration
- 8:00 Divine Liturgies
- 9:30–12:30 PLENARY SESSION**
- 1. Report of Credentials Committee
- 2. Update on IRS rulings on NGOs: UNWLA Parliamentarian Oksana Xenos
- 3. Finance: Vera Kushnir, Financial Secretary
- 4. Social Welfare, Lidia Bilous, Committee Chair
Humanitarian efforts update since 2014
- 5. Cultural Affairs: Sophia Hewryk, VP/Chair
50th Anniversary Kovaliv Fund; Women's Studies Lectureship at UCU; Shakespeare Awards
- 6. Scholarship Program: 50th Anniversary. Anna Krawczuk, Committee Chair
- 11:30 Meeting/Election of Liaisons for Branches-at-Large**, Orysia Zynycz and Olya Czerkas

11:30 Meeting of Members at Large with Chairwoman: Ola Novak

- 12:30 Luncheon – Membership Awards/Recognition

2:30–6:30 PLENARY SESSION

- 7. Presentations & Discussion: “Leadership & Motivation” Organized/Moderated by Chrystia Boyko, VP/Membership Chair and Roksolana Misilo, VP/Public Relations Chair
Sonya Soutus, Senior VP, The Nature's Bounty Co.
Dr. Adriana Helbig, Associate Dean, University of Pittsburgh
Yulia Zimmerman, Director, Business Dev & Ops, Petcube

5:30–6:30 OPEN DISCUSSION

- 7:30 Dinner honoring the 50th Anniversary of the UNWLA Scholarship Program

MONDAY, MAY 29, 2017

8:30 Breakfast

10:00 – 1:00 PLENARY SESSION

- 1. Report of Credentials Committee
- 2. Adoption of Resolutions of XXXI Convention
- 3. Address of the newly elected UNWLA President
- 4. Miscellaneous questions and suggestions
- 5. Adjournment of the XXXI UNWLA Convention (Lunch will be served during plenary session)

*Schedule is subject to change

Bitter Harvest

Excerpted from a letter forwarded to the UNWLA by Scholarship Program alumna Nadia Kerecuk

In early February, I was honoured to be invited to a pre-preview of *Bitter Harvest* . . . a long overdue feature film about one of the most harrowing chapters of the history of Ukraine: the 1932–1933 Holodomor of the Soviet period. (And a love story too.) Produced by Roadside Attractions, ***Bitter Harvest*** was filmed in Ukraine in 2013 with post-production continued in London's Pinewood Studios in early 2014 using the official James Bond filming tank for under-water filming. On general release from 24th February in the UK . . . this is a film directed by talented George Mendeluk and produced by Ian Ihnatowycz with script by Richard Bachynsky Hoover and a fabulous cast: Max Irons, Samantha Barks, Barry Pepper, Tamer Hassan, Lucy Brown, Terence Stamp, Jack Hollington, Richard Brake, Ostap Stupka, Alexander Pecheritsya.

A bit of background. There is evidence that the Welsh journalist Gareth Jones (1905–1935) was the first to publicize the existence of the 1932–1933 famine in the Soviet Union in the 1930s in the West. The first translation of *Animal Farm* (1945) by George Orwell (Eric Arthur Blair, 1903–1950) was translated into Ukrainian as ***Колгосп тварин*** in 1947, published by 'Prometei' in Munich. It was translated by Ivan Cherniatynskyi (pen name of Ihor Shevchenko, 1922–2004). Shevchenko was a specialist in Byzantine studies and co-founder of Harvard Ukrainian Research Institute. The Ukrainian edition brings a six-page foreword by George Orwell addressed to the Ukrainian people, particularly those displaced, who found themselves in Germany after WWII. There is a photo of the author too. 1,500 copies were printed with the interesting fact that George Orwell himself paid for the Ukrainian edition. Unsurprisingly, this edition was banned in the Soviet Union and translations began to emerge in the late 1980s without the word *kolhosp* (kolkhoz in Russian) meaning 'collective farm.' There are more translations into Ukrainian now. There have also been suggestions that Mr Jones, the owner of the Manor Farm in *Animal Farm* is Gareth Jones. There is a 1954 animated version of the novella, and there have also been documentaries about the making of the animated film in the UK.

In London, on the corner of Avenue Road and Newtwn Avenue in Acton, in the gardens of the Ukrianain Autocephalous Orthodox Church, stands a monument remembering the millions who tragically lost their lives during the Holodomor. At the end of the screening, one pertinent comment was that ***Bitter Harvest*** should be shown in every school in the UK. Following the wisdom of Socrates (c. 470-c. 399 BC), *there is but one evil, ignorance.* — With kindest regard, Nadia

---

Editor's Note: Nadia Kerecuk is an alumna of the UNWLA Scholarship Program, a historian of ideas (independent scholar), linguist, writer, and translator. She wrote her PhD thesis on Oleksander Potebnia. Born in Brazil, Nadia has dual British-Brazilian citizenship. From 1992 to 2007, she worked for UK Government Departments, in 2007 was headhunted by the Embassy of Brazil, where she has worked since. She has continued her research into grammatical thought (Ukrainian, Portuguese, English and Slavonic) and history of psychology and philosophy of language, and regularly speaks/lectures at specialist international conferences. A respected scholar, she has been reelected as an Executive Committee Member of the Henry Sweet Society for the History of Linguistic Ideas, and is a member of other European and International learned societies. A passion for research into all language uses extends to literature and reading for pleasure; she created and convenes the highly appraised Brazilian Bilingual Book Club of the Embassy of Brazil. She has three children: Dr. Larissa Kerecuk, Consultant in paediatric nephrology and Lead for Rare Diseases, Andrian, an environmental scientist and Filimon, a chemical engineer. She also has one granddaughter, Alexandra.

Note from N. Kerecuk: I remain indebted to UNWLA's Scholarship Program and, particularly, pay homage to my magnanimous sponsor Mrs. Melania Banach, a remarkable scientist, who has bequeathed an invaluable legacy through her sponsorships. Mrs. Banach enabled me to pursue my research into the history of ideas by tracking, contextualizing and recording the thoughts of Ukrainian linguists, philosophers, other men/women of genius through centuries, whose ideas gained common worldwide currency, albeit anonymously, in the mainstream world intellectual history. I have been doing it for sheer pleasure and dedicating my publications to Mrs. Banach and the UNWLA. The selfless dedication of the UNWLA teams also deserves special recognition on its 50th anniversary!

Bitter Harvest

A review by Irena Gramiak

As the final name in the credits moved up the screen and the bright lights came on, I had just finished wiping the stream of tears that had poured down my face, soaking my shirt collar. Looking at my husband, I managed to say, "It's even better the second time."

Yes, I saw the movie twice (two nights in a row, in fact). In a way, I liked it more the second time because knowing the storyline, I was not sitting at the edge of my seat wondering what would happen next. I was able to sit back and watch the movie as a form of art. I could appreciate the scenery and lighting along with the soundtrack, things that I missed the first time.

Bitter Harvest, directed by George Mendeluk, is set in 1930s Ukraine, at the time Joseph Stalin put into action his plan of genocide by starvation, which ultimately killed millions of Ukrainians. Throughout the movie we follow two young lovers, Yuri (Max Irons) and Natalka (Samantha Barks), who from childhood are drawn to each other, eventually building a love that even the most horrid atrocities cannot break. The theme of light vs. dark is seen throughout the movie, from lighting, to scenery, to advice that an art teacher gives Yuri. This movie shows us that even in the worst darkness, love is a light that can break through and never be extinguished. It shows the unbelievable strength love gives us to help us survive. Beyond the love story, the movie depicts Ukrainians as strong, loyal, and resilient. They endured unimaginable brutality and never gave up. They continued to rebel and survive.

Some people (professional critics and general public) criticized the movie by picking apart small details instead of seeing the movie as a complete piece of art with a purpose. This was not a documentary. It was a fictional love story created to shed light on a part of Ukrainian history few non-Ukrainians have heard of. If non-Ukrainians walked away from this movie with an awareness that the Holodomor existed, then the movie did its job. To those who criticized this movie, I would like to extend an invitation to make a better one. Write it, cast it, fund it, and film it. Then sit back and take it when people criticize your work.

Much like music and paintings, I look at movies as art. If it makes you feel, then it has served its purpose. And this movie definitely made me feel. I felt sad and angry, but I also felt proud and strong. I felt the young couple's love and their pain. If a movie can do this, I consider it a success. I highly recommend ***Bitter Harvest*** and hope Ukrainians encourage non-Ukrainians to see it as well. The Holodomor was real, and this movie can help spread the word.

Editor's Note. In 2010, the UNWLA published ***A Candle in Remembrance***, a translation of Professor Valentyna Borysenko's book about the Holodomor. As a companion piece to the articles by Ms. Kerecuk and Ms. Gramiak, we share an excerpt from the book cover:

History can be viewed as a series of cataclysmic events propelled by an insatiable lust for power or wealth (or both) with tragic consequences for some and ephemeral victory for others. It is, in the works of most historians, a litany of the exploits and excesses of kings and kingmakers, despots and demigods, who for good or ill leave an indelible mark on a nation or an empire. All too often, the legacy inherited by their powerless subjects is a legacy of distrust, destruction, and desolation of the spirit, which lingers and festers and shapes the destiny of survivors and their descendants accordingly. It is precisely such a legacy that was callously thrust upon the people of Ukraine in the 1930s, during an undeclared war in which the horrors of all of history's battlefields were eclipsed by a weapon of mass destruction aimed at innocent men, women, and children whose only crime was their Ukrainian ethnicity. That weapon was famine, and its casualties were millions of Ukrainian farmers and peasants whose feeble cries for succor went unheeded and unanswered by a world that saw nothing or, in the name of political expediency, chose to see nothing. In giving heretofore nameless and faceless farmers and peasants who survived this genocide a voice, Valentyna Borysenko's ***A Candle in Remembrance*** has become a monument to the victims who perished, an indictment of those who designed and implemented acts of barbaric cruelty against the Ukrainian people, and a prayer that the atrocities Ukraine suffered are never again perpetrated. - *Tamara Stadnychenko*

ОБІРВАНА ПІСНЯ ТАМАРИ ЛИХОЛАЙ

В останній місяць 2016-го р. українська громада Глен Спею з великим сумом прощалася з шанованою та дорогою нам довголітньою союзянкою Тамарою Лихолай. Відійшла від нас талановита українка, віддана патріотка та християнка.

На рідній Черкащині розпочала вона свою солов'їну пісню. Бог щедро обдарував її голосом, а батьки — добрим і чутливим серцем. Після закінчення Київської державної консерваторії ім. М. Лисенка професійна співачка своїм лірико-колоратурним сопрано зачаровувала і киян, і земляків у рідному місті Сміла, де працювала у театрі. На високому гарному злеті той розкішний спів обірвала війна. У 22 роки, тільки відсвяткувавши весілля, обрізала довгі коси та разом з коханим чоловіком

Тамара Лихолай попрощалася (як з'ясувалося пізніше — назавжди!) з батьками, з Україною та вирушила на Захід. Розпочалися нелегкі еміграційні часи поневірянь і страху з єдиним бажанням — вижити. Сила рідного слова пісні рятувала. І біль, і розлуку, і холод відтужила та відплакала піснею. Щирим співом зігривала зболені війною душі земляків і фронтовиків.

У 40-х роках українську співачку слухали у концертних залах Західної Європи — в операх Братислави, Німеччини, Швейцарії, Австрії. Згодом, понад 15 років, свій талант дарувала українським громадам Аргентини. У 1965-му р. Т. Лихолай виступала у найкращому оперному театрі Буенос-Айресу — «Колон». Своїми різноплановими виступами збагачувала українські концерти, імпрези, зарекомендувала себе талановитим педагогом — викладала теорію співу та музики в секції гри на бандурі. Активне творче життя мала співачка і в Нью Йорку: концерти, участь у вечорах класичної музики та української пісні, у Шевченківських святах. Нею було записано 4 великих платівки народних пісень.

Її затишна оселя у Глен Спеї з унікальною бібліотекою була місцем для довірливих розмов про Україну, про її духовних світочів, про велич і магію народної пісні. Окрім багатого духовного життя, Тамара Лихолай була невтомною трудівницею на городі та на кухні. Вона любила землю та вміло поралася в саду.

Тамара розуміла людей, співчувала чужому горю, знаходила час і слова для розради та підтримки інших. Дуже болісно пережила втрату старшого сина. На 16 років пережила свого найдорожчого порадника та друга Миколу, який не тільки завжди розділяв її думки та дії, але й підтримував, допомагав у громадській праці та гордився нею.

У будинку для людей похилого віку її часто навідували союзнянки, друзі та священник о. Орест — настоятель православної церкви св. Петра і Павла. До останнього подиху жила вісточками про громадські справи 62-го Відділу СУА, рідної Церкви та Глей Спею. Ніколи не забуду її слова при останній зустрічі: «Вітайте всіх від мене. Ви навіть не уявляєте, як важко поміж чужими людьми без рідного слова...».

*Святослава Гой Стром,
Глен Спеї.*

МСТИСЛАВА (ТИСЯ) ТУРКЕВИЧ ВЕН-МЕГЕЛЕН

Мстислава (Тися) народилася 3-го жовтня 1942-го р. в Золочеві на Україні. Після Другої світової війни емігрувала з родичами до Канади, де родина поселилася в м. Торонто. Закінчила Торонтський Університет і почала учителювати. Одружилася з Адріаном Вен Меґелен та переїхала з ним до Голляндії. Там вивчила мову та полюбила державу і людей нової країни. Через зміну місця роботи чоловіка Адріана подружжя переїхало до Америки та поселилося у м. Сент Луїс, Міссурі. Тут Тися познайомилася з українськими родинами, стала ходити до церкви та спілкуватися з новими приятелями. Коли Тиси почало нездоровитися, лікарі порадили їй переїхати в теплий клімат. Так вона опинилася у Флориді та вступила до 56-го Відділу СУА, де стала відданою й працьовитою членкою.

Тися любила свою родину, свій нарід і своїх приятелів. Вона добре думала про людей і не нарікала на свою долю.

Померла Мстислава (Тися) 8-го листопада 2016-го р. після довгої і тяжкої недуги.

Вічна їй пам'ять!

Michigan's Branch 50 Hosts Tea With Natalie Jaresko

by Daria Rothe and Ruth Shamraj

UNWLA Branch 50 at the TeaHaus with Natalie Jaresko. From left to right back row: Jessica Zychowicz, Barbara Carson, Daria Rothe, Natalie Jaresko, Oksana Posa. Front row: Ruth Shamraj, Natalie Grossman, Oksana Malanchuk, Tetiana Nickelsen

The highlight of a very active year for UNWLA Branch 50 in Ann Arbor, Michigan, was the opportunity to meet with Natalie Jaresko, who served as Minister of Finance for Ukraine from December 2014 to April 2016. Ms. Jaresko was visiting Ann Arbor to give a lecture at the University of Michigan in a series sponsored by the Weiser Center for Emerging Democracies and the Center of Russian, East European and Eurasian Studies.

Despite the brevity of her visit to Ann Arbor and her demanding schedule, Ms. Jaresko graciously accepted an invitation to an informal meeting with Branch 50 members. During the event, which was held at the TeaHaus, a favorite Ann Arbor meeting place, Ms. Jaresko answered questions on a wide range of topics from fiscal policies to judicial problems to issues of everyday life in Ukraine.

She also spoke about her personal life as a single mother with two teenage daughters and her decision to live and work in Ukraine. Ms. Jaresko is a native of Chicago with dual American and Ukrainian citizenships. Her parents were refugees from Ukraine who shaped her strong belief in service, or “giving back,” as she put it. Ms. Jaresko began her career at the US Department of State. Her degree in economics and her knowledge of the Ukrainian language were put to use in her job at the American Embassy in Kyiv. She decided to continue living and working in Kyiv and has lived there for the last 25 years.

In her formal presentation, entitled “Ukraine: The Next Stage of Transition,” which was held in the Stern Auditorium at the University of Michigan Museum of Art, Ms. Jaresko focused on policies that were put into place in Ukraine during her tenure as Minister of Finance. Noting that while much still remained to be done, such as implementing judicial reforms, she pointed out some significant achievements. One example she gave was the improvement in the rate of economic growth in Ukraine, which has changed from a negative figure to a positive two percent.

Responding to the question from the audience, “What can we do to help Ukraine?” Ms. Jaresko urged Ukrainian Americans to be politically engaged here at home and to be persistent in promoting awareness about Ukraine and calling for greater support from their elected representatives.

СІЧЕНЬ 2017

ДАТКИ на «400 К Клюб»

1,000 дол. – Dr. Ghassan & Inya Chehade.

ДАТКИ на виставку «СІМ»

по **1,000 дол.** – Мирон і Ольга Гнатейко, Микола Галів.

ДАТКИ на Музей

5,000 дол. – Степан і Володимира Сливоцькі;

3,337.50 дол. – Мирон і Ольга Гнатейко;

по **1,000 дол.** – Зірка й Іван Филипчак, Nova UA FCU (Clifton);

по **500 дол.** – д-р Микола та Шіла Алеськевич, Орест і Христина Ганас, д-р Артур Григорович, Тамара Лащик;

400 дол. – 30-й Відділ СУА з коляди;

по **250 дол.** – Марія Томоруг, Віра Скоб і Богдан Княжиницький;

225 дол. – Зіна Михайличенко;

по **200 дол.** – Александер Кізима, Ярослав і Галина Оберишин, Володимир і Анна Саф'ян;

по **100 дол.** – Ірина Буртик, Катря Червоняк, Романа Даниш, Софія і Тит Геврик, Юрій Левицький, Ірена Новак, Ліда Лихач і Віліям Нол, Стефанія Семушак, Ukrainian Federal Credit Union (Rochester), Ukrainian National Federal Credit Union, д-р. Ляриса Заїка, Self Reliance Ukrainian American Federal Credit Union (Newark), Ірена Руснак, Gerald & Sophia Dery, Люба Маріно, д-р. Юрій Солтис, Лідія Сінгура;

80 дол. – д-р Дарія Дикий;

75 дол. – Елізабет Іванів Джовнс;

70 дол. – Євгенія Ониськів;

по **50 дол.** – J. Batz, Michael & Patricia Moore Brown, Наталія Декле, Стеля Гакбарт, Бен'ямін Кірк, д-р. Зеновія Кунцьо, Валентина Лімонченко, Патриція Боднар МкГерігле, Дмитро Січ, Стефанія Тисовська, Анна Заброцька, Дарія Рекуча, Андрій Ганушевський,

Дарія Ганушевська, д-р С. Андріяшук, Oleh & Joanne Karawan;

45 дол. – Христя Бонакорса;

40 дол. – Михайло Сквір;

30 дол. – Ярослав Воловодюк;

по **25 дол.** – Петро та Соня Бокало, Емілія Іванів, Елісавета Яцусь, панство Леонід Рудницький, Анастасія Саранча, Ореста Ткачук, Марія Василів, Петро Щерба, Kristin Malafy;

по **20 дол.** – Ліда й Александер Клептор, Ольга Коваль, Михайло Ліськевич, Гелен Ніколяс, Ivanna Sergeeva;

по **15 дол.** – Володимир і Лариса Козак, John Petro Garbera;

по **10 дол.** – Франк Опушинські, Борис і Люба Орицин, Володимир Чепіжак, анонімно, Дарія Байко;

З НАГОДИ

У пошану до **Ольги Гнатейко** складаємо **100 дол.** на УМ.

Тиміш і Аня Гнатейко.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять **св. п. Миколи Дармохвала** складаємо **100 дол.**

Софія і Тит Геврик.

У пам'ять **св. п. Миколи Дармохвала** складаємо **250 дол.**

Self Reliance Association of American Ukrainians Inc.

У пам'ять **св. п. Миколи Дармохвала** складаю **100 дол.**

Ірена Красій.

У пам'ять **св. п. Павла Михайлевича** складаю **30 дол.**

Марта Салик Яцушко.

У пам'ять **св. п. Люби Богдан Михайлевича** складаю **30 дол.**

Марта Салик Яцушко.

**Щиро дякуємо за підтримку!
Управа та адміністрація УМ.**

ПРОСИМО ВИПРАВИТИ: У вересневому числі за 2016-й р. була помилка на с. 23. Під пожертвами на «400К Клюб» (1,000 дол.) повинно бути «Зенон і Дося Кріслати».

Щиро перепрошуємо за помилку.

Mary Roberta Wallace-Bejmuk

1957–2017

Mary Roberta Wallace-Bejmuk, 59, passed away at her home on Thursday, January 26, 2017, with her husband at her side in Houston, Texas. Mary's family received guests at a viewing on Saturday, February 4, which included a Ukrainian Memorial Service at Crowder Funeral Home, in Webster, Texas.

Mary was born on January 31, 1957, in Los Angeles, California, and adopted by her loving parents Robert and Hildur Wallace. Mary is survived by her loving husband of 21 years, Bohdan "Bo" Bejmuk; her daughter Elizabeth Bejmuk; stepson Daniel Bejmuk, and his wife Claudia and daughter Chloe; her adored Aunt Annie Wallace, with her recently reunited birth family mother Lee LaBrash; sisters Laurie and Kerry; brothers Robert and Patrick, and numerous other family members and friends.

Mary earned a Bachelor's Degree from Cal State, L.A. and taught at Mokler Elementary School. Her passion was her daughter Elizabeth, whom Mary guided through numerous academic achievements and activities: ballet, volleyball, and singing. Mary loved to make quilts and give them away to her friends and their children. She was a member of UNWLA Branch 118 in Houston, Texas, and will be missed by those who knew her and worked with her.

МАРІЯ ЛЕЩИШИН

Марія Лещишин, з дому Шкільник, народилася в мальовничому місті Перемишляни, що на Львівщині в Україні. Марію та її двох сестер батьки виховували в любові до Бога та України, прищеплювали доброту й повагу до людей, співчуття до ближнього, любов до життя, працьовитість, відповідальність і старанність. Згодом Марія передала ці риси характеру своєму сину Андрію та внукам Софійці й Данилку. Вона була вірною та коханою дружиною, люблячою мамою та бабусею. Була доброю помічницею у родині та в громаді. Була щирою та щедрою патріоткою України, багато читала та знала, що діється в Україні та в світі.

Прожила 40 років у Рочестері, штат Нью Йорк. Брала активну участь у житті громади. Належала до 47-го Відділу СУА, була активною союзницею та виконувала обов'язки референтки зв'язків. Не перестала бути активною і тоді, коли хвороба прикувала її до візка. Поки могла тримати телефон у руках, інформувала нас про зустрічі, про питання для обговорення, повідомляла новини.

Марія була рада всім, хто її відвідував, та готувалася до таких зустрічей. Запам'яталася нам як цікава співрозмовниця, що вміла бути вдячною навіть за телефонні розмови. Щирі слова, світлий розум і добрі наміри були притаманні цій людині, яка ревно служила Богові та Україні.

Відійшла у засвіт 26-го січня 2017-го р. Похована у Торонто на цвинтарі Йорк.

Вічна їй пам'ять.

*Вільні членки колишнього 47-го Відділу СУА,
Рочестер, штат Нью Йорк.*

До уваги авторів і дописувачів!

Просимо надсилати статті, питання та пропозиції українською або англійською мовою електронною поштою на адресу, яка надрукована на другій сторінці обкладинки журналу "Наше Життя": unwlaourlife@gmail.com

«Діти – це наш дорогий скарб, це наша надія, це – Молода Україна»

Олена Пчілка

(Дітячі малюнки-ілюстрації взято з інтернету.)

МАЛЕНЬКИМ ПРО ВЕЛИКОГО ТАРАСА

(За однойменним оповіданням **Оксани Іваненко**)

(Продовження. Початок у журналі за березень.)

V. ***** Іван Сошенко, молодий художник, першим побачив у Шевченкові надзвичайно талановитого хлопця. Він розповів про нього художнику К. Брюллову та іншим художникам, письменникам і музикантам. Вони захотіли викупити Тараса з неволі. Аби заробити необхідні гроші, Брюллов намалював портрет свого друга, розіграв його у лотерею і за виручені гроші викупив Тараса з кріпачства. Коли Шевченко отримав папір, на якому було написано, що він вільна людина, то довго цілував його і плакав!

VI. ***** Прийняли Тараса до Академії мистецтв в Санкт-Петербурзі. І він так старанно вчився і так добре малював, що медалі одержував за свої роботи. Та весь час думав про рідних братів і сестер, про нещасний український народ. Адже він добре знав, як поневіряються кріпаки в Україні. І писав про це вірші та пісні. Видали їх книжкою, яку Тарас назвав «Кобзар». І відтоді почали звати Кобзарем і самого Шевченка. Коли Тарас закінчив академію і став художником, то прийшов в Україну. Зрадив поверненню, але засумував, бо знову побачив безправних, убитих горем, кріпаків. Отоді він написав багато віршів проти царя та панів і кликав тими віршами людей повстати, боротися за волю, щоб жити однією вільною сім'єю. Тоді був написаний «Заповіт»:

**Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
...Поховайте та вставляйте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.**

Дніпровські кручі.

Шевченкові слова «Вставляйте, кайдани порвіте!» повторювали, передавали один одному як заклик до повстання, революції, а навколо Тараса почали гуртуватися сміливі люди, які бажали волі і щастя своєму народові.

VII. ***** Пани, цар, його посіпаки та жандарми зненавиділи Тараса Шевченка. І арештували поета та посадили в тюрму. А розлючений цар за його сміливі вірші наказав віддати Тараса в солдати, заслати далеко-далеко від України. А найстрашнішим і найтяжчим було те, що немилосердний і лютий цар заборонив йому писати та малювати. Десять років пробув Тарас у далеких від України краях: служив при фортецях, тисячі верст проходив голими степами та пустелями під палючим сонцем. І скрізь його серце щиміло, коли бачив, як важко живуть прості люди, як важко хворіють від перевищення та нестачі харчів. І, ховаючись, малював себе і своїх солдатських побратимів. Не скорився волі царя і ще запальніше та ще відвертіше виступав проти зла і неправди. Але робив це потай – записував свої вірші у малесеньку книжечку-зошит і ховав її за халявою чобота. Ця маленька «захальна» книжечка зберігається і донині.

Шевченко під час заслання. Автопортрет.

VIII. ***** Одне заслання змінилося іншим. Бо одна підла людина, заздрисний і нікчемний офіцер, написав царю про те, що всупереч забороні, Тарас малює і пише вірші. Після цього Шевченка заслали ще далі у відлюдний форт на березі Каспійського моря. У дорозі Тарас підібрав вербову гілочку та заховав її за пазуху. А коли приїхав до форту, встромив гілочку в землю. Навесні вона несподівано пустила паростки і з неї виросла гарна верба. А згодом на тому місці посадили цілий сад. Він і нині є, і звуть його садом Тараса Шевченка.

Місцеві діти часто приходили до «дяді Горича» (вони так називали Тараса Григоровича, бо не могли вимовити «Григорович»). У затінку гіллястої верби старші діти сідали навколо поета, а меншенькі вмоцувались йому на колінах. Тарас співав їм, розповідав казки і оповідки про свою далеку Батьківщину — про рідну Україну.

IX. ***** Повернувся Тарас Шевченко з заслання через десять років. Забрали його молодим, дужим, а вертався назад хворим і сивим. Та не скорився він цареві, не кинув боротися за правду, за краще, вільне життя. І після заслання знову писав такі вірші, що їх у всьому світі знають і на всі мови дотепер перекладають.

Тарас Григорович завжди багато думав про дітей. Він часто згадував своє нещасливе дитинство і мріяв про час, коли всі діти ростимуть на волі та вчитимуться:

**Учітеся, брати мої,
Думайте, читайте,
І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь!** *Учітеся.*

Вже незадовго до своєї смерті він склав для дітей буквар українською мовою, щоб був він зрозумілий українським дітям. І починався той буквар словами:

**Чи є лучче, краще в світі,
Як укупі жити?**

Він мріяв про той час, коли на світі не буде неправди, лиха, воєн:

**І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люди на землі.**

Тривалий час забороняли читати Шевченка, співати його пісні, влаштовувати свята на честь Кобзаря, навіть арештовували за це.

...Я слухала уважно діда, і для мене Тарас Шевченко ставав ближчим і ріднішим. А незабаром я пішла вчитися до школи. І на святі Кобзаря сама дикламувала «Садок вишневий», і прийшла на свято з дідом.

— Дочекався, — сказав він, — свято Кобзаря вільно справляють...

Наприкінці свята всі-всі — і молодші, і старші, і мій дідусь, — встали та заспівали «Заповіт»:

**І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.**

А посередині сцени стояв у квітах великий портрет Тараса Григоровича Шевченка. Тарас дивився на всіх тепло-тепло, наче був з нами насправді і радів, що тепер усім дітям добре, і ми справді були як одна сім'я.

Пам'ятник Шевченку в Вашингтоні.

Пам'ятник Шевченку в Каневі.

A Look At Autoimmune Disorders

by Ihor Magun, MD, FACP

The body's defense mechanism is the immune system, which protects us from disease and infection by mounting a response to an offending agent. The offending agent is recognized as being "foreign," and by utilizing a complex system, the immune system provides an appropriate response, targeting only the "intruder" and thus preventing potential injury to normal cells, muscles, tissues, and organs.

In persons with autoimmune disorders, this protective system loses the ability to distinguish between normal and foreign; for no apparent reason, it perceives normal cells, muscles, tissues, and organs as "foreign" and initiates an attack response. This leads to pain, inflammation, tissue destruction, and even irreversible damage. There is no simple reason why people develop an autoimmune disease. Potential factors include exposure to environmental hazards, viruses, or heredity. The condition can also be medication or drug induced. Sex hormones may play a role because autoimmune diseases are more prevalent in women than in men.

There are over eighty types of autoimmune diseases. Many have similar symptoms. Some are very subtle; often the only initial symptom is muscle weakness, fatigue and possibly a low-grade fever, and it may take time to arrive at a diagnosis, a situation that frequently results in stress and frustration and delays treatment. The most common form of autoimmune disease is rheumatoid arthritis. The immune system cells target joints, and this induces swelling, inflammation, pain, and ultimately issues with movement. There is a characteristic cycling of inflammation followed by remission. This cycling produces characteristic deformities and fibrosis.

A brief listing of other autoimmune disorders illustrates common patterns and serves as a reminder that symptoms are not always straightforward, either to patients or physicians. Once an actual diagnosis is established, all seems to be obvious, but hindsight doesn't improve the situation. For this reason, it is critical to consider the possibility of an autoimmune disorder whenever a specific diagnosis seems elusive. Below is an overview of the most common autoimmune diseases:

- Type 1 diabetes. This autoimmune disease destroys insulin-producing cells of the pancreas, resulting in a lifetime need to inject insulin to survive. This type of damage occurs by young adulthood.
- Inflammatory bowel diseases. The most common of these are ulcerative colitis and Crohn's disease. The cells attack the actual lining of the intestines, disrupting their normal function. This leads to loose stool, changes in bowel habits, and abdominal pain. It can also lead to weight loss and anemia.
- Celiac disease. This disease is characterized by an abnormal immune reaction to the ingestion of gluten.
- Lupus. In this disease, the autoimmune attack is directed at muscles and organs including the lungs, kidneys and nerves.
- Multiple sclerosis. In this disease, the immune system eats away at the protective coating of the nerves. This can lead to blindness, weakness, muscle spasms, and interferes with walking.
- Psoriasis. With this disease, skin cells are stimulated to respond rapidly to environmental factors, which leads to scaly, silvery patches on the skin. This disease is frequently associated with arthritic issues.
- Temporal arteritis is one of the more commonly encountered forms of autoimmune disease involving blood vessel. The result is inflammation in the blood vessels in the scalp-temple area. This is usually unilateral; if left untreated, it may lead to permanent blindness. The onset of symptoms may be rapid, and treatment needs to be initiated urgently.
- Thyroid issues, whether overactive (Graves' disease) or underactive (Hashimoto's thyroiditis) also fall into the immune system abnormality.

On a more positive note, research has inspired an entire new treatment arsenal for autoimmune disorders. These agents, referred to as biologicals, work differently from traditional medication. Instead of decreasing inflammation, the new agents work to suppress the immune response. As a result, there is minimal inflammation, damage, and destruction. In short, if you can prevent the attack on normal cells and tissue, you also prevent many autoimmune disorders. Treatments need to be initiated sooner than later. These treatments are not for everyone; most are administered by injection (although many now are available in tablet form), are costly, and need to be taken for prolonged periods of time.

This brief summary of autoimmune diseases is meant to inform not prescribe. But knowledge is power, and knowing about what ails you (or might ail you) might steer you in the right direction.

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

'maria muchin'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Saks Fifth Avenue
1001 State Street
Santa Barbara
805-884-9997

Available online...

www.masha.org
RubyLane / mashaarcher
Etsy / MashaArcher
Ebay / mashabay

come and view this fabulous collection...

visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Рома Шуган
Христина Бойко
Софія Геврик
Роксоляна Мисило
Ірина Бучковська
Дарія Дроздовська
Зоряна Гафткович
Оксана Антонюк
Віра Кушнір
Марія Андрійович

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонденційна секретарка
- секретарка комунікацій
- скарбник
- фінансова секретарка
- вільна членка

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Віра Андрушків
Галина Генгало
Галина Романишин
Ксеня Раковська
Дозя Кріслата
Любомира Калін
Уляна Зінич
Марія Кейд
Орися Зінич
Оля Черкас

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью Йорк
- Нью Джерзі
- Огайо
- Чікаго
- Нова Англія
- Центральний Нью Йорк
- зв'язкові віддалених відділів

РЕФЕРЕНТУРИ

Лідія Білоус
Святослава Гой-Стром
Хризанта Гентиш
Анна Кравчук
Ольга Дроздович
Оля Мовчан-Новак

- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівар
- вільних членок

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон
Марія Томоруг
Рената Заяць
Ярослава Мулик

- голова
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос
Лариса Тополя
Тамара Стадниченко

- парламентарист
- україномовний редактор журналу "Наше Життя"
- англомовний редактор

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*“УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ” – серія 1, ст. 8 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори з жіночих сорочок на Гуцульщині.*